Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2004/109/EK IRÁNYELVE

(2004. december 15.)

a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról

(HL L 390., 2004.12.31., 38. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	Az Európai Parlament és a Tanács 2008/22/EK irányelve (2008. március 11.)	L 76	50	2008.3.19.
►**M2**	Az Európai Parlament és a Tanács 2010/73/EU irányelve (2010. november 24.)	L 327	1	2010.12.11.
►**M3**	Az Európai Parlament és a Tanács 2010/78/EU irányelve (2010. november 24.)	L 331	120	2010.12.15.
►**M4**	Az Európai Parlament és a Tanács 2013/50/EU irányelve (2013. október 22.)	L 294	13	2013.11.6.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2004/109/EK IRÁNYELVE

(2004. december 15.)

a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 44. és 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ([2]),

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ([3]),

mivel:

(1) A hatékony, átlátható és integrált értékpapírpiacok hozzájárulnak a tényleges közösségi egységes piachoz, és a tőke jobb kihelyezésével valamint a költségek csökkentésével elősegítik a növekedést és a munkahelyteremtést. Az értékpapír-kibocsátókra vonatkozó pontos, átfogó és időszerű információk közzététele tartós befektetői bizalmat épít ki, és lehetővé teszi üzleti teljesítményük és eszközeik megalapozott értékelését. Ez egyaránt növeli a befektetők védelmét és a piaci hatékonyságot.

(2) Ennek érdekében az értékpapír-kibocsátóknak rendszeres információáramlás révén megfelelő átláthatóságot kell biztosítaniuk a befektetők részére. Ugyancsak ennek érdekében a részvényeseknek vagy szavazati joggal vagy pénzügyi eszközzel rendelkező természetes személyeknek vagy jogalanyoknak is tájékoztatniuk kell a kibocsátókat a részvények megszerzéséről vagy jelentősebb vállalati értékpapír-állományuk egyéb változásairól, hogy a kibocsátók folyamatosan tájékoztathassák a nyilvánosságot.

([1]) HL C 80., 2004.3.30., 128. o.
([2]) HL C 242., 2003.10.9., 6. o.
([3]) Az Európai Parlament 2004. március 30-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2004. december 2-i határozata.

▼B

(3) A Bizottság 1999. május 11-i „A pénzügyi piaci keretterv végrehajtása: cselekvési terv” című közleménye egy sor olyan intézkedést határoz meg, amelyekre a pénzügyi szolgáltatások egységes piacának megvalósítása érdekében van szükség. A 2000. márciusi lisszaboni Európai Tanács a cselekvési terv 2005-ig történő végrehajtására hív fel. A cselekvési terv hangsúlyozza az átláthatósági követelményeket kibővítő irányelv elkészítésének szükségességét. Ennek szükségességét az Európai Tanács 2002. márciusi barcelonai ülése is megerősítette.

(4) Ennek az irányelvnek összhangban kell állnia a Szerződésben és a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányában a Központi Bankok Európai Rendszerére (KBER) és a tagállamok központi bankjaira ruházott feladatokkal és kötelezettségekkel; az elsődleges közösségi jog célkitűzései elérésének biztosítása érdekében ebben a vonatkozásban különös figyelmet kell fordítani a tagállamok központi bankjaira, amelyek részvényeit a szabályozott piacra már bevezették.

(5) A nemzeti jogszabályok értékpapír-kibocsátókra vonatkozó időszakos és folyamatos tájékoztatási követelményekről szóló rendelkezéseinek nagyobb mértékű harmonizációja a befektetők magasabb szintű védelméhez vezet a Közösség egészén belül. Ez az irányelv azonban nem befolyásolja a nem zárt végű kollektív befektetési vállalkozások által kibocsátott befektetési jegyekre vagy az ilyen vállalkozásokban megszerzett vagy elidegenített befektetési jegyekre vonatkozó hatályos közösségi jogot.

(6) Az olyan részvények vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok kibocsátójának felügyeletét, amelyek befektetési jegyei nem érik el az 1 000 eurót, ennek az irányelvnek az alkalmazásában a leghatékonyabban az a tagállam gyakorolhatja, amelyben a kibocsátó székhellyel rendelkezik. Ebből a szempontból rendkívül fontos az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló, 2003. november 4-i 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel [1] való összhang biztosítása. Hasonlóképpen, bizonyos rugalmasságot kell bevezetni, ami lehetővé teszi harmadik országok kibocsátóinak és csak a fent említettektől eltérő értékpapírokat kibocsátó közösségi társaságoknak, hogy megválaszthassák a székhely szerinti tagállamot.

(7) A befektetők Közösségen belüli magas szintű védelme lehetővé teszi az akadályok felszámolását az értékpapíroknak a valamely tagállamban lévő vagy működő szabályozott piacokra történő bevezetése elől. A székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamok a jövőben nem korlátozhatják az értékpapírok szabályozott piacaikra való bevezetését azáltal, hogy szigorúbb követelményeket állapítanak meg a valamely szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos időszakos és a folyamatos információkra.

[1] HL L 345., 2003.12.31., 64. o.

▼B

(8) Az akadályoknak ezen irányelv székhely szerinti tagállam elve alapján történő felszámolása nem befolyásolhatja az ezen irányelv által nem érintett területeket, például a részvényesek azon jogait, hogy beavatkozzanak valamely kibocsátó irányításába. Az akadályok felszámolása nem befolyásolhatja a székhely szerinti tagállam azon jogát, hogy kérje a kibocsátótól a szabályozott információk egészének vagy részleteinek újságokban történő közzétételét.

(9) A nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló, 2002. július 19-i 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) már megalapozta a pénzügyi beszámolási standardok összhangját a Közösségben szabályozott piacra bevezetett értékpapírok azon kibocsátói számára, amelyeknek konszolidált mérleget kell készíteniük. Így a társasági jogi irányelvekben meghatározottak szerint az összes társaságra vonatkozó általános rendszeren kívül már létezik egy külön rendszer az értékpapír-kibocsátók számára. Ez az irányelv továbbra is e megközelítésre épít az éves és az évközi pénzügyi beszámolókat illetően, ideértve azt az elvet is, hogy megbízható és valós képet kell adni a kibocsátó eszközeiről, kötelezettségeiről, pénzügyi helyzetéről, valamint nyereségéről és veszteségéről. A féléves pénzügyi beszámoló részeként a pénzügyi kimutatások kivonata is elegendő alapot nyújt arra, hogy megbízható és valós képet nyújtson a kibocsátó pénzügyi évének első hat hónapjáról.

(10) Az éves pénzügyi beszámolónak évenkénti információkat kell biztosítania, ha már bevezették a kibocsátó értékpapírjait a szabályozott piacra. Az éves pénzügyi beszámolók jobb összehasonlíthatósága csak akkor szolgálja az értékpapírpiacokon jelen lévő befektetőket, ha azok biztosak lehetnek abban, hogy ezen információkat a pénzügyi év végét követően egy bizonyos időn belül nyilvánosságra fogják hozni. Az olyan hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat illetően, amelyeket már 2005. január 1-je előtt bevezettek a szabályozott piacra, és amelyeket valamely harmadik országban bejegyzett kibocsátók bocsátottak ki, a székhely szerinti tagállam bizonyos körülmények között lehetővé teheti a kibocsátók számára, hogy ne készítsenek éves pénzügyi beszámolókat az ezen irányelv alapján megkövetelt standardok szerint.

(11) Ez az irányelv átfogóbb féléves pénzügyi beszámolókat vezet be a szabályozott piacra bevezetett részvények kibocsátói számára. Ez lehetővé teszi a befektetők számára, hogy tájékozottabban értékelhessék a kibocsátó helyzetét.

(12) A székhely szerinti tagállam a következő esetekben mentesítheti a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok kibocsátóit a féléves beszámolási kötelezettség alól:

— a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok kisméretű kibocsátóiként fellépő hitelintézetek, vagy

([1]) HL L 243., 2002.9.11., 1. o.

▼B

— az ennek az irányelvnek a hatálybalépésekor már létező olyan kibocsátók, akik kizárólag a székhely szerinti tagállam vagy annak valamelyik regionális vagy helyi hatósága által feltétel nélkül és visszavonhatatlanul garantált hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat bocsátanak ki, vagy

— egy tíz éves átmeneti időszak alatt, kizárólag azon hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok vonatkozásában, amelyeket már 2005. január 1-je előtt bevezettek a szabályozott piacra, és amelyeket kizárólag intézményi befektetők vásárolhatnak meg. A székhely szerinti tagállam által adott ilyen mentesség nem terjeszthető ki a szabályozott piacra az említett időpontot követően bevezetett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra.

(13) Az Európai Parlament és a Tanács üdvözli a Bizottság azon elkötelezettségét, hogy gyorsan fontolóra vegye a javadalmazási politikák, az igazgatási, a vezetési vagy a felügyeleti testületek tagjai részére kifizetett teljes javadalmazás (ideértve a feltételekhez kötött és a halasztott kifizetéseket), illetve a részükre nyújtott természetbeni juttatások átláthatóságának fokozását „A társasági jog modernizálása és a vállalati irányítás javítása az Európai Unióban” című, 2003. május 21-jei cselekvési terv keretében, továbbá üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy a közeljövőben ajánlást tesz ezzel a témakörrel kapcsolatban.

(14) A székhely szerinti tagállamoknak ösztönözniük kell a szabályozott piacra bevezetett azon részvények kibocsátóit, amelyek fő tevékenységüket a nyersanyag-kitermelő iparágban fejtik ki, hogy éves pénzügyi beszámolóikban tegyék közzé a kormányok részére teljesített kifizetéseket. A székhely szerinti tagállamnak ösztönöznie kell továbbá az ilyen kifizetések átláthatóságának növelését a különböző nemzetközi pénzügyi fórumokon meghatározott keretek között.

(15) Ez az irányelv a szabályozott piacokon csak hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat kibocsátók számára is kötelezővé teszi a féléves beszámolást. Mentességet – a 2003/71/EK irányelvben meghatározottakhoz hasonlóan – csak a nagykereskedelmi piacok kaphatnak az 50 000 euróval kezdődő befektetési jegy alapján. Ha a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat egy másik pénznemben bocsátják ki, akkor mentességre csak akkor van lehetőség, ha az abban a pénznemben kibocsátott címlet a kibocsátás időpontjában legalább egyenértékű 50 000 euróval.

(16) A részvénykibocsátók pénzügyi évben elért teljesítményével kapcsolatos időszerűbb és megbízhatóbb információk az évközi információk nagyobb gyakoriságát követelik meg. Ezért egy olyan követelményt kell bevezetni, amely szerint a pénzügyi év első hat hónapjában egy időközi vezetőségi nyilatkozatot, és a második hat hónapban pedig egy másik időközi vezetőségi nyilatkozatot kell közzétenni. A pénzügyi beszámolóikat már negyedévente nyilvánosságra hozó részvénykibocsátóktól nem kell megkövetelni az időközi vezetőségi nyilatkozat közzétételét.

(17) Nemzeti jogszabályaik vagy rendeleteik alapján az egyes tagállamok által meghatározott módon megfelelő felelősségi szabályoknak kell vonatkozniuk a kibocsátóra, a kibocsátó igazgatási, vezetési vagy felügyeleti testületeire, illetve a kibocsátón belüli felelős személyekre vonatkozóan. A tagállamok továbbra is szabadon határozhatják meg a felelősség mértékét.

▼B

(18) A nyilvánosságot tájékoztatni kell a Közösségben lévő vagy működő szabályozott piacra bevezetett részvényekkel rendelkező kibocsátók főbb eszközeinek változásairól. Ezen információknak lehetőséget kell teremteniük a befektetők számára, hogy úgy vásárolják meg vagy adják el a részvényeket, hogy teljes egészében ismerik a szavazási szerkezet változásait; az információknak elő kell segíteniük a részvénykibocsátók hatékony ellenőrzését és az általános piaci átláthatóságot a jelentős tőkemozgásokkal kapcsolatban. Bizonyos körülmények között információkat kell szolgáltatni a 13. cikkben meghatározott, biztosítékként letétbe helyezett részvényekről vagy pénzügyi eszközökről.

(19) A 9. cikk és a 10. cikk c) pontja nem vonatkozik a KBER tagjai részére vagy tagjai által monetáris hatóságként betöltött feladatuk végzése közben biztosított részvényekre, azzal a feltétellel, hogy az ilyen részvényekhez kapcsolódó szavazati jogokat nem gyakorolják; a 11. cikkben a „rövid időszakra” történő hivatkozást a Szerződés és az Európai Központi Bank (EKB) jogi aktusaival, különösen az EKB monetáris politikai eszközökről és eljárásokról szóló irányelveivel és a TARGET-tel összhangban végzett hitelműveletekre, illetve a nemzeti rendelkezésekkel összhangban az egyenértékű feladatok teljesítése céljából végzett hitelműveletekre való hivatkozással kell értelmezni.

(20) Bizonyos piaci résztvevők szükségtelen terheinek elkerülése érdekében és annak tisztázására, hogy ténylegesen ki gyakorol befolyást egy kibocsátóra, nem szükséges bejelentési kötelezettséget meghatározni az olyan nagyobb részvényállományokkal vagy a 13. cikkben meghatározott egyéb pénzügyi eszközökkel kapcsolatban, amelyek az árjegyzőkön vagy letétkezelőkön keresztül eredményeznek részvényvásárlási jogosultságot, vagy az olyan részvény- vagy pénzügyi eszköz állományokkal kapcsolatban, amelyeket kizárólag kölcsönös beszámítás vagy elszámolás céljából vásároltak meg a Közösségben mindenütt alkalmazandó határértékeken és garanciákon belül. A székhely szerinti tagállamnak lehetővé kell tenni, hogy korlátozott mentességeket biztosítson a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások kereskedési könyveiben lévő részvényállományok tekintetében.

(21) Annak tisztázása érdekében, hogy a Közösségen belül ténylegesen ki tekinthető részvények vagy más pénzügyi eszközök nagyobb tulajdonosának ugyanazon kibocsátón belül, az anyavállalatoknak nem szükséges összesíteniük saját részesedéseiket az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) vagy a befektetési vállalkozások által kezelt részesedésekkel, feltéve, hogy az ilyen vállalkozások az anyavállalattól függetlenül gyakorolják szavazati jogaikat, és bizonyos további feltételeket is teljesítenek.

(22) A szabályozott piacra bevezetett értékpapírok tulajdonosai folyamatos tájékoztatásának továbbra is az egyenlő bánásmód elvén kell alapulnia. Az egyenlő bánásmód csak az azonos helyzetben lévő részvénytulajdonosokra vonatkozik, és ezért nem érinti azt a kérdést, hogy hány szavazati jog kapcsolódhat egy konkrét részvényhez. Ezenkívül az egyenrangú hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tulajdonosainak is részesülniük kell az egyenlő

▼B

bánásmódban, még államilag garantált hitelek esetében is. Elő kell segíteni a részvénytulajdonosok és/vagy a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-tulajdonosok közgyűléseken történő tájékoztatását. Különösen a külföldön lévő részvénytulajdonosokat és/vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-tulajdonosokat kell aktívabban bevonni, hogy meghatalmazottakat jelölhessenek ki a nevükben történő fellépés céljából. Ugyancsak emiatt a részvénytulajdonosok és/vagy a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tulajdonosainak közgyűlésein azt is el kell dönteni, hogy megvalósuljon-e a modern információs és kommunikációs technikák használata. Ebben az esetben a kibocsátóknak rendelkezéseket kell hozniuk részvényeik és/vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tulajdonosainak hatékony tájékoztatása céljából, amennyiben lehetséges a számukra az ilyen tulajdonosok azonosítása.

(23) Az akadályok megszüntetése és az új közösségi tájékoztatási követelmények hatékony végrehajtása megfelelő ellenőrzést tesz szükségessé a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága részéről. Ennek az irányelvnek legalább minimális garanciát kell biztosítania az információk idejében történő hozzáférhetőségéhez. Ezért minden tagállamban legalább egy adatnyilvántartási és tárolási rendszernek kell lennie.

(24) A kibocsátó azon kötelezettsége, hogy az összes folyamatos és időszakos információt lefordítsa mindazon tagállamok fontosabb nyelveire, amelyekben engedélyezett az értékpapírjaival való kereskedelem, nem mozdítja elő az értékpapírpiacok integrációját, és elrettentő hatást fejt ki az értékpapírok szabályozott piacokon történő kereskedelmének határokon átnyúló engedélyezésére. Ezért bizonyos esetekben a kibocsátónak jogosultnak kell lennie arra, hogy a nemzetközi pénzvilágban szokásosan használt nyelven készített információkat szolgáltasson. Mivel a más tagállamokbeli és harmadik országbeli befektetők bevonásához különös erőfeszítésekre van szükség, a tagállamok a továbbiakban nem akadályozhatják meg a részvényeseket, a szavazati jogokat gyakorló személyeket vagy a pénzügyi eszközök tulajdonosait abban, hogy a kibocsátó részére adandó szükséges bejelentéseket a nemzetközi pénzvilágban szokásosan használt nyelven adják meg.

(25) Az európai tőkepiacok integrációjának aktív elősegítése érdekében a befektetőknek a kibocsátókkal kapcsolatos információkhoz való hozzáférését közösségi szinten szervezettebben kell megvalósítani. Az említett információkhoz való hozzáférés során a nem a kibocsátó székhely szerinti tagállamában található befektetőket azonos helyzetbe kell hozni a kibocsátó székhely szerinti tagállamában lévő befektetőkkel. Ez úgy érhető el, hogy a székhely szerinti tagállamnak gyorsan, megkülönböztetésmentesen és a kérdéses szabályozott információ típusától függően kell biztosítania az információterjesztésre vonatkozó minimális minőségi szabványok betartását a Közösségben. Ezen kívül a terjesztett információknak a székhely szerinti tagállamban egy európai hálózat kiépítését lehetővé téve központosított módon, a kiskereskedelmi befektetők számára elfogadható áron kell rendelkezésre állnia, és eközben nem vezethet a kibocsátók adatnyilvántartási kötelezettségeinek szükségtelen megkettőződéséhez. Az információk ezen irányelv szerinti terjesztésére szolgáló médium vagy vállalkozás kiválasztásakor a kibocsátóknak élvezniük kell a szabad verseny előnyeit.

▼B

(26) A befektetőknek a tagállamok közötti vállalati információkhoz való hozzáférésének további egyszerűsítése érdekében a nemzeti felügyeleti hatóságokra kell bízni az elektronikus hálózatok kialakítására vonatkozó irányelvek megfogalmazását, a többi érintett féllel, elsősorban az értékpapír-kibocsátókkal, a befektetőkkel, a piaci résztvevőkkel, a szabályozott piacok üzemeltetőivel és a pénzügyi információszolgáltatókkal konzultálva.

(27) A befektetők hatékony védelmének és a szabályozott piacok megfelelő működésének biztosítása érdekében a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátói által nyilvánosságra hozott információkkal kapcsolatos szabályokat azokra a kibocsátókra is alkalmazni kell, akiknek létesítő okirat szerinti székhelye nem valamely tagállamban van, és akik nem tartoznak a Szerződés 48. cikkének hatálya alá. Biztosítani kell azt is, hogy a Közösségben a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyék a közösségi kibocsátókkal vagy harmadik országok kibocsátóival kapcsolatos mindazon fontos kiegészítő információkat, amelyek közzétételét egy tagállamban nem, de egy harmadik országban megkövetelik.

(28) Mindegyik tagállamban egyetlen illetékes hatóságot kell kijelölni az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezések betartása felügyelete valamint a nemzetközi együttműködés ellátására. Ennek a hatóságnak közigazgatási jellegűnek kell lennie, és az összeférhetetlenség elkerülése céljából biztosítani kell számára a gazdasági szereplőktől való függetlenséget. A tagállamok azonban egy másik illetékes hatóságot is kijelölhetnek annak vizsgálatára, hogy az ebben az irányelvben említett információkat a vonatkozó beszámolási keretekkel összhangban állítják-e össze, illetve jogsértések feltárása esetén megfelelő intézkedések megtételére; ennek a hatóságnak nem szükséges közigazgatási jellegűnek lennie.

(29) A határokon átnyúló tevékenységek fokozása fejlettebb együttműködést igényel az illetékes nemzeti hatóságok között, az információcserére és az óvintézkedésekre vonatkozó átfogó rendelkezéscsomagra is kiterjedően. A szabályozási és a felügyeleti feladatok megszervezése az egyes tagállamokban nem akadályozhatja az illetékes nemzeti hatóságok közötti hatékony együttműködést.

(30) 2000. július 17-i ülésén a Tanács létrehozta az európai értékpapírpiacok szabályozásával foglalkozó bölcsek bizottságát. Zárójelentésében a bizottság új jogalkotási technikák bevezetését javasolta egy négyszintű megközelítés alapján, nevezetesen az alapvető elvek, a technikai végrehajtási intézkedések, a nemzeti értékpapír-szabályozók közötti együttműködés és a közösségi jog végrehajtása alapján. Ennek az irányelvnek a tág keretelvekre kell szorítkoznia, miközben a technikai részleteket a 2001/528/EK bizottsági határozattal ([1]) létrehozott európai értékpapír bizottság közreműködésével a Bizottság által elfogadandó végrehajtási intézkedéseknek kell meghatároznia.

([1]) HL L 191., 2001.7.13., 45. o. A 2004/8/EK határozattal (HL L 3., 2004.1.7., 33. o.) módosított határozat.

▼B

(31) Az Európai Tanács 2001. márciusi stockholmi ülésén elfogadott állásfoglalás jóváhagyta a bölcsek bizottságának zárójelentését valamint a javasolt négyszintű megközelítést a közösségi értékpapírokra vonatkozó jogszabályok szabályozási folyamata hatékonyá és átláthatóvá tételére.

(32) Ennek az állásfoglalásnak megfelelően a végrehajtási intézkedéseket gyakrabban kell alkalmazni annak biztosítása érdekében, hogy a technikai rendelkezéseket naprakész állapotban tarthassák a piaci és a felügyeleti fejleményekkel, és a végrehajtási szabályok minden szakaszára határidőket kell megállapítani.

(33) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. február 5-i európai parlamenti állásfoglalás jóváhagyta a bölcsek bizottságának jelentését az ugyanazon a napon a Bizottság által a Parlament előtt tett ünnepélyes nyilatkozat, valamint a belsőpiaci biztos 2001. október 2-i, az Európai Parlamentnek a folyamatban betöltött szerepére vonatkozó biztosítékokról szóló és a Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottságához címzett levele alapján.

(34) Az Európai Parlamentnek három hónapos határidőt kell adni a végrehajtási intézkedések tervezetének első átadásától számítva, hogy e tervezeteket megvizsgálhassa és véleményt adhasson. Sürgős és kellően indokolt esetekben azonban ezt a határidőt le lehet rövidíteni. Ha e határidőn belül az Európai Parlament állásfoglalást fogad el, a Bizottságnak újra meg kell vizsgálnia a tervezett intézkedéseket.

(35) Az ebben az irányelvben meghatározott szabályokra vonatkozó végrehajtási intézkedéseknek szükség szerint figyelembe kell venniük az értékpapírpiacokon bekövetkező új fejleményeket. Ennek megfelelően a Bizottságot fel kell hatalmazni a végrehajtási intézkedések elfogadására, feltéve, hogy azok nem módosítják ennek az irányelvnek a lényeges elemeit, és feltéve, hogy a Bizottság az abban megfogalmazott elvekkel összhangban jár el, az európai értékpapír bizottsággal folytatott konzultációt követően.

(36) A végrehajtási hatásköröknek az ezzel az irányelvvel összhangban történő gyakorlása során a Bizottságnak az alábbi elveket kell tiszteletben tartania:

— a pénzügyi piacok iránti bizalom biztosításának szükségessége a befektetők körében, a pénzügyi piacok magas szintű átláthatóságának elősegítésével;

— annak szükségessége, hogy a befektetőket ellássák sokféle versenyképes befektetéssel, és a körülményeikhez szabott megfelelő közzétételi és védelmi szinttel;

— annak biztosításának szükségessége, hogy a független szabályozási hatóságok következetesen érvényesítsék a szabályokat, különösen a gazdasági bűnözés elleni küzdelem vonatkozásában;

▼B

— a magas szintű átláthatóság, valamint konzultációk lefolytatásának szükségessége az összes piaci résztvevővel, az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal;

— az innováció ösztönzésének szükségessége a pénzügyi piacokon, ha azok dinamikusak és hatékonyak kívánnak lenni;

— a piaci integritás biztosításának szükségessége a pénzügyi innováció alapos és reaktív figyelemmel kísérése révén;

— a tőke költsége csökkentésének és a tőkéhez való hozzáférés növelésének fontossága;

— hosszú távon a piaci résztvevőket érintő költségek és előnyök egyensúlya (ideértve a kis- és középvállalkozásokat és a kisbefektetőket is) bármely végrehajtási intézkedésben;

— a Közösség pénzügyi piacai nemzetközi versenyképessége elősegítésének szükségessége a nemzetközi együttműködés igen szükséges kibővítésének sérelme nélkül;

— valamennyi piaci résztvevő számára azonos feltételek kialakításának szükségessége, az egész Közösségre kiterjedő szabályok szükség szerinti kidolgozásával;

— a nemzeti piacok közötti különbségek figyelembevételének szükségessége ott, ahol azok nem ütköznek indokolatlanul az egységes piac koherenciájával;

— az ezen a területen meglévő más közösségi jogszabályokkal való összhang biztosításának szükségessége, mivel az információk kiegyensúlyozatlansága és az átláthatóság hiánya veszélyeztetheti a piacok működését, és mindenekelőtt károsíthatja a fogyasztókat és a kisbefektetőket.

(37) Az ebben az irányelvben meghatározott követelmények vagy az ezen irányelvet végrehajtó intézkedések teljesítésének biztosítása érdekében a követelmények vagy intézkedések megsértését késedelem nélkül fel kell deríteni és szükség esetén szankcionálni kell. Ehhez az intézkedéseknek és a szankcióknak kellő mértékben visszatartó erejűnek, arányosnak kell lenniük és azokat következetesen végre kell hajtani. A tagállamoknak biztosítaniuk kell azt, hogy az illetékes nemzeti hatóságok által hozott döntések ellen a bíróságokon fellebbezéssel lehessen élni.

(38) Ennek az irányelvnek a célja a jelenlegi átláthatósági követelmények javítása az értékpapír-kibocsátók és az olyan befektetők számára, akik a szabályozott piacra bevezetett részvények kibocsátóiban jelentős részesedéseket szereznek meg vagy adnak el. Ez az irányelv az értékpapírok hivatalos tőzsdei jegyzésre történő bevezetéséről és az ilyen értékpapírokról közzéteendő információkról szóló, 2001. május 28-i 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([1]) meghatározott néhány követelmény helyébe lép. Az átláthatósági követelmények egyetlen jogi aktusban történő összegyűjtése céljából szükséges az irányelv ilyen irányú módosítása. A módosítás azonban nem befolyásolja a tagállamok azon jogosultságát, hogy a 2001/34/EK irányelv változatlanul érvényben maradó 42–63. cikke alapján kiegészítő követelményeket határozzanak meg.

([1]) HL L 184., 2001.7.6., 1. o. A legutóbb a 2003/71/EK irányelvvel módosított irányelv.

▼B

(39) Ez az irányelv összhangban van a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([1]).

(40) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapjogokat és betartja a különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert elveket.

(41) Mivel ennek az irányelvnek a célja, nevezetesen a befektetői bizalomnak az egész Közösségen belüli egyenértékű átláthatósága révén történő biztosítása és ezáltal a belső piac megvalósítása nem érhető el hatékonyan a tagállamok által a meglévő közösségi jogszabályok alapján, viszont az intézkedések mértéke és hatása miatt jobban elérhetők közösségi szinten, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az arányosság elvével összhangban – az említett cikkben foglaltak szerint – ez az irányelv nem megy túl azon, ami e célok eléréséhez szükséges.

(42) Az ennek az irányelvnek a végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ([2]) összhangban kell elfogadni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Az irányelv tárgya és hatálya

(1) Ez az irányelv a valamely tagállamban lévő vagy ott működő szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információk időszakos és folyamatos közzétételére vonatkozó követelményeket határozza meg.

(2) Ez az irányelv nem terjed ki a nem zárt végű kollektív befektetési vállalkozások által kibocsátott befektetési jegyekre, illetve az ilyen kollektív befektetési vállalkozásokban megvásárolt vagy eladott befektetési jegyekre.

(3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 16. cikk (3) bekezdésében és a 18. cikk (2)–(4) bekezdésében említett rendelkezéseket nem alkalmazzák azokra a szabályozott piacra bevezetett értékpapírokra, amelyeket a tagállamok, vagy azok regionális vagy helyi hatóságai bocsátottak ki.

([1]) HL L 281., 1995.11.23., 31. o. Az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.
([2]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

(4) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 17. cikket nem alkalmazzák nemzeti központi bankjaikra, amennyiben azok a szabályozott piacra bevezetett részvények kibocsátói minőségében lépnek fel, ha a szabályozott piacra történő bevezetésre 2005. január 20. előtt került sor.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

a) „értékpapírok”: a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 4. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározott átruházható értékpapírok, az említett 4. cikk (1) bekezdésének 19. pontjában meghatározott pénzügyi piaci eszközök kivételével, amelyek lejárati ideje rövidebb, mint 12 hónap, ezekre a nemzeti jogszabályok alkalmazhatóak;

b) „hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok”: kötvények vagy átruházható értékpapírosított adósság egyéb formái, azon értékpapírok kivételével, amelyek egyenértékűek a társasági részesedésekkel, vagy amelyek – átváltáskor vagy az általuk biztosított jogok érvényesítésekor – jogot biztosítanak a részvényekkel egyenértékű részvények vagy értékpapírok megszerzésére;

c) „szabályozott piac”: a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 14. pontjában meghatározott piac;

▼M4

d) „kibocsátó”: a magánjog vagy a közjog hatálya alá tartozó természetes vagy jogi személy, beleértve az államot is, amely a szabályozott piacra bevezetett értékpapírokkal rendelkezik.

A szabályozott piacra bevezetett letéti igazolások esetében a kibocsátó az igazolások által képviselt értékpapírok kibocsátója függetlenül attól, hogy a szóban forgó értékpapírokat a szabályozott piacra bevezették-e;

▼B

e) „részvényes”: olyan természetes személy és a magánjog vagy a közjog hatálya alá tartozó jogalany, aki/amely közvetlenül vagy közvetve:

i. a kibocsátó részvényeit saját nevében és saját számlájára birtokolja;

ii. kibocsátó részvényeit saját nevében, de egy másik természetes vagy jogalany megbízásából a birtokolja;

iii. letéti igazolásokat birtokol, amely esetben a letéti igazolás birtokosát kell a letéti igazolás által képviselt részvények tulajdonosának tekinteni;

f) „ellenőrzött vállalkozás”: olyan vállalkozás,

i. amelyben egy természetes személy vagy egy jogalany rendelkezik a szavazati jogok többségével; vagy

ii. amelyben egy természetes személy vagy egy jogalany jogosult az igazgatási, a vezetési vagy a felügyelő testület tagjai többségének a kinevezésére vagy visszahívására, és egyidejűleg az adott vállalkozás részvényese vagy tagja; vagy

([1]) HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

▼B

iii. amelyben egy természetes személy vagy egy jogalany részvényes vagy tag, és egyedül ellenőrzi a részvényesek, illetve a tagok szavazati jogainak a többségét, az adott vállalkozás többi részvényesével vagy tagjával kötött megállapodás alapján; vagy

iv. amely fölött egy természetes személynek vagy egy jogalanynak van hatásköre a meghatározó befolyás vagy ellenőrzés gyakorlására, vagy ténylegesen gyakorolja azt;

g) „nem zárt végű kollektív befektetési vállalkozás”: azok a nyílt végű befektetési társaságok és befektetési vállalkozások,

i. amelyek célja a nagyközönség által biztosított tőke kollektív befektetése, és amelyek a kockázatmegosztás elve alapján működnek; és

ii. amelyek befektetési jegyeit – az ilyen befektetési jegyek birtokosának kérésére – közvetlenül vagy közvetve visszavásárolják vagy visszaváltják a vállalkozások eszközeiből;

h) „kollektív befektetési vállalkozás befektetési jegyei”: kollektív befektetési vállalkozás által kibocsátott értékpapírok, amelyek az ebben a vállalkozásban résztvevők jogait képviselik a vállalkozás eszközei felett;

i) „székhely szerinti tagállam”:

▼M2

i. az 1 000 EUR-nál kisebb egységnyi címletű hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok kibocsátója vagy részvények kibocsátója esetében:

— ha a kibocsátó az Unióban bejegyzett cég, az a tagállam, amelyben a kibocsátó alapító okirat szerinti székhelye van,

▼M4

— ha a kibocsátó egy harmadik országban bejegyzett cég, a kibocsátó által azon tagállamok közül kiválasztott tagállam, amelyekben értékpapírjait szabályozott piacra bevezették. A székhely szerinti tagállamra vonatkozó választás mindaddig érvényben marad, amíg a kibocsátó az iii. pont értelmében új székhely szerinti tagállamot nem választ és választását az i. pont második bekezdésének megfelelően közzé nem teszi;

▼M2

A székhely szerinti tagállam meghatározása vonatkozik az eurótól eltérő valutában lévő hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra is, feltéve, hogy a kibocsátás napján az egységnyi címletek értéke kisebb, mint 1 000 EUR, kivéve, ha az csaknem egyenlő 1 000 EUR-val;

▼M4

ii. az i. pont hatálya alá nem tartozó bármely kibocsátó esetében – adott esetben – a kibocsátó által azon tagállamok közül kiválasztott tagállam, amelyben a kibocsátónak az alapító okirat szerinti székhelye van, illetve amelyekben értékpapírjait szabályozott piacra bevezették. A kibocsátó csak egy tagállamot választhat székhely szerinti tagállamként. Ez a választás legalább három évig érvényben marad, kivéve, ha a kibocsátó értékpapírjaival az Unió szabályozott piacain már nem kereskednek, vagy a kibocsátó a hároméves időtartam alatt az i. vagy az iii. pont hatálya alá kerül;

▼M4

iii. amennyiben a kibocsátó értékpapírjaival az i. pont második francia bekezdése vagy az ii. pont szerint meghatározott székhely szerinti tagállamában már nem, egy vagy több másik tagállamban viszont kereskednek, azon új székhely szerinti tagállam, amelyet a kibocsátó azon tagállamok közül választhat, amelyekben a kibocsátó értékpapírjai szabályozott piacon be vannak vezetve, és adott esetben azon tagállam, amelyben a kibocsátó alapító okirat szerinti székhelye van;

A kibocsátónak az i., ii. és iii. pontban említett székhely szerinti tagállamát a 20. és 21. cikkel összhangban közzé kell tennie. Ezen túlmenően a kibocsátónak székhely szerinti tagállamát be kell jelentenie adott esetben azon tagállam illetékes hatóságának, amelyben az alapító okirat szerinti székhelye van, valamint a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának és valamennyi fogadó tagállam illetékes hatóságainak.

Amennyiben a kibocsátó az értékpapírjainak szabályozott piacra való első bevezetésének időpontjától számított három hónapon belül nem teszi közzé az i. pont második francia bekezdése vagy az ii. pont szerint meghatározott székhely szerinti tagállamát, a székhely szerinti tagállam az a tagállam lesz, amelyben a kibocsátó értékpapírjai valamely szabályozott piacra be vannak vezetve. Amennyiben a kibocsátó értékpapírjai egynél több tagállam területén levő vagy működő szabályozott piacokra vannak bevezetve, ezen tagállamok lesznek a kibocsátó székhely szerinti tagállamai mindaddig, amíg a kibocsátó egyetlen székhely szerinti tagállamot nem választ és azt közzé nem teszi.

Azon kibocsátó esetében, amelynek értékpapírjait szabályozott piacra már bevezették, és amelynek az i. pont második francia bekezdésében vagy az ii. pontban említett székhely szerinti tagállamra vonatkozó választása nem került közzétételre 2015. november 27-ig, a három hónapos időszak 2015. november 27-én kezdődik.

Azon kibocsátó, amely az i. pont második francia bekezdésében, az ii. pontban és az iii. pontban említettek közül székhely szerinti tagállamot választott, és e választását 2015. november 27-ig bejelentette a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak, mentesül az i. pont második bekezdése szerinti követelmény alól, kivéve, ha e kibocsátó 2015. november 27-ét követően másik székhely szerinti tagállamot választ.

▼B

j) „fogadó tagállam”: az a tagállam, amelynek szabályozott piacára az értékpapírt bevezették, amennyiben az eltér a székhely szerinti tagállamtól;

▼B

k) „szabályozott információk”: azok az információk, amelyeket a kibocsátónak vagy a kibocsátó hozzájárulása nélkül az értékpapírok szabályozott piacra történő bevezetése iránti kérelmet benyújtó bármilyen más személynek kell közzétennie ezen irányelv, a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 6. cikke, vagy valamely tagállamnak az ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdése alapján elfogadott törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései alapján;

l) „elektronikus eszközök”: az adatok feldolgozására (beleértve a digitális tömörítést), tárolására és továbbítására szolgáló elektronikus eszközök, amelyekben vezetékeket, rádiós és optikai technológiákat vagy bármely más elektromágneses eszközöket alkalmaznak;

m) „alapkezelő társaság”: az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló,1985. december 20-i 85/611/EGK tanácsi irányelv ([2]) 1a. cikkének (2) bekezdésében meghatározott társaság;

n) „árjegyző”: olyan személy, aki a pénzügyi piacokon folyamatosan jelen van, mint aki hajlandó saját számlára kereskedni saját tőkéje ellenében, általa meghatározott árakon pénzügyi eszközök vételével és eladásával;

o) „hitelintézet”: a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2000. március 20-i 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott vállalkozás;

p) „folyamatos vagy ismétlődő módon kibocsátott értékpapírok”: ugyanazon hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok folyamatos kibocsátása vagy hasonló típusú és/vagy osztályú értékpapírok legalább két különböző kibocsátása;

▼M4

q) „hivatalos megállapodás”: az alkalmazandó jog szerint kötelező erejű megállapodás.

▼B

(2) Az (1) bekezdés f) pontjának ii. alpontjában szereplő „ellenőrzött vállalkozás” meghatározásának alkalmazásában a részvénytulajdonos szavazással, kinevezéssel és visszahívással kapcsolatos jogai magukban foglalják a részvényes által ellenőrzött bármely más vállalkozás jogait, valamint azon természetes személyek vagy jogalanyok jogait, akik, habár saját nevükben, de a részvényes vagy a részvényes által ellenőrzött bármelyik másik vállalkozás javára tevékenykednek.

▼M4

(2a) Ahol ez az irányelv jogi személyt említ, ott ezen a jogi személyiséggel nem rendelkező bejegyzett gazdasági társaságokat és a trösztöket is érteni kell.

([1]) HL L 96., 2003.4.12., 16. o.
([2]) HL L 375., 1985.12.31., 3. o. A legutóbb a 2004/39/EK irányelvvel módosított irányelv.
([3]) HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2004/69/EK bizottsági irányelvvel (HL L 125., 2004.4.28., 44. o.) módosított irányelv.

▼M3

(3) A pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele, a követelmények pontos meghatározása és az (1) bekezdés egységes alkalmazásának biztosítása céljából a Bizottság – a 27. cikk (2) és (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban, valamint a 27a. és 27b. cikkben megállapított feltételekre is figyelemmel – végrehajtási intézkedéseket fogad el az (1) bekezdésben megállapított fogalommeghatározásokkal kapcsolatban.

▼M1

A Bizottság elsősorban:

a) kialakítja azon eljárási intézkedéseket az (1) bekezdés i. és ii. pontja alkalmazása céljára, amelyekkel összhangban a kibocsátó megválaszthatja a székhely szerinti tagállamot;

b) adott esetben az (1) bekezdés i. és ii. pontjában említett székhely szerinti tagállam megválasztása céljából kiigazítja a három éves időszakot a kibocsátó nyilvántartásával kapcsolatban, a szabályozott piacon folytatott kereskedelem engedélyezéséről szóló közösségi jogszabályok alapján az új követelmények figyelembevételével; és

c) az (1) bekezdés l) pontja alkalmazásában, a 27. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kialakítja azon eszközök indikatív listáját, amelyek – a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) V. mellékletének figyelembevételével – nem tekinthetők elektronikus eszközöknek.

▼M3

A második albekezdés a) és b) pontjában említett intézkedéseket a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén kell elfogadni.

▼B

3. cikk

Az értékpapírpiacok integrációja

▼M4

(1) A székhely szerinti tagállam az ezen irányelvben foglaltaknál szigorúbb követelményeket is alkalmazhat a kibocsátóra, nem kötelezheti azonban a kibocsátókat a 4. cikkben említett éves pénzügyi beszámolóknál és az 5. cikkben említett féléves pénzügyi beszámolóknál gyakoribb időszakos pénzügyi információk közzétételére.

(1a) Az (1) bekezdéstől eltérve a székhely szerinti tagállam előírhatja a kibocsátók számára a 4. cikkben említett éves pénzügyi beszámolóknál és az 5. cikkben említett féléves pénzügyi beszámolóknál gyakoribb kiegészítő időszakos pénzügyi információk közzétételét, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

— a kiegészítő időszakos pénzügyi információ nem jelent aránytalan pénzügyi terhet az érintett tagállamban, különösen az érintett kis- és középméretű kibocsátók számára, valamint

([1]) HL L 204., 1998.7.21., 37. A legutóbb a 2006/96/EK tanácsi irányelvvel (HL L 363., 2006.12.20., 81. o.) módosított irányelv.

▼M4

— a kért kiegészítő időszakos pénzügyi információ tartalma arányban áll azon tényezőkkel, amelyek hozzájárulnak az az érintett tagállam befektetői befektetési döntéseihez.

A kibocsátók számára kiegészítő időszakos pénzügyi információk közzétételét előíró határozat meghozatala előtt a tagállamok megvizsgálják, hogy e kiegészítő követelmények eredményeképpen nem helyeződik-e túl nagy hangsúly a kibocsátók rövid távú eredményeire és teljesítményére, továbbá hogy e követelmények nem befolyásolják-e kedvezőtlenül a kis- és középméretű kibocsátók szabályozott piacokra jutását.

Ez nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy a pénzügyi vállalkozásként működő kibocsátók számára kiegészítő időszakos pénzügyi információk közzétételét írják elő.

A székhely szerinti tagállam nem alkalmazhat az ezen irányelvben meghatározottaknál szigorúbb követelményeket a részvénytulajdonosokra vagy a 10. cikkben, illetve a 13. cikkben említett természetes vagy jogi személyekre, kivéve, ha:

i. a 9. cikk (1) bekezdésében meghatározottaknál alacsonyabb vagy további bejelentési küszöbértékeket határoz meg, és a tőkerészesedésen alapuló küszöbértékek tekintetében egyenértékű bejelentési kötelezettséget ír elő;

ii. a 12. cikkben említetteknél szigorúbb követelmények alkalmaz; vagy

iii. olyan törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket alkalmaz, amelyeket a tagállamok által kijelölt hatóságok által felügyelt nyilvános vételi ajánlatokkal, összefonódásokkal és a társaságok tulajdonjogát vagy irányítását befolyásoló más ügyletekkel kapcsolatban fogadtak el a nyilvános vételi ajánlatról szóló, 2004. április 21-i 2004/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 4. cikke alapján.

▼B

(2) A fogadó tagállam:

a) az értékpapíroknak a saját területén lévő szabályozott piacra történő bevezetésével kapcsolatban nem alkalmazhat az ezen irányelvben vagy a 2003/6/EK irányelv 6. cikkében meghatározottaknál szigorúbb közzétételi követelményeket;

b) az információk közlésével kapcsolatban nem alkalmazhat az ezen irányelvben meghatározottaknál szigorúbb követelményeket a részvénytulajdonosokra, vagy a 10. cikkben, illetve a 13. cikkben említett természetes személyek vagy jogalanyokra.

([1]) HL L 142., 2004.4.30., 12. o.

▼B

II. FEJEZET

IDŐSZAKOS INFORMÁCIÓK

4. cikk

Éves pénzügyi beszámolók

▼M4

(1) A kibocsátónak a pénzügyi év végét követő négy hónapon belül közzé kell tennie éves pénzügyi beszámolóját, és gondoskodnia kell arról, hogy az éves pénzügyi beszámoló legalább 10 évig nyilvánosan hozzáférhető maradjon.

▼B

(2) Az éves pénzügyi beszámoló a következőket tartalmazza:

a) az auditált pénzügyi kimutatások;

b) a vezetőségi beszámoló; és

c) a kibocsátón belüli felelős személyek – akiknek a nevét és beosztását egyértelműen jelezni kell – arra vonatkozó nyilatkozata, hogy legjobb tudásuk szerint az alkalmazható számviteli standardok alapján elkészített pénzügyi kimutatások valós és megbízható képet adnak a kibocsátó és az összesítés egészében szereplő vállalkozások eszközeiről, kötelezettségeiről, pénzügyi helyzetéről, valamint nyereségéről és veszteségéről, továbbá, hogy a vezetőségi beszámoló megbízhatóan tekinti át a vállalkozás fejlődését és teljesítményét, a kibocsátó és az összesítés egészében szereplő vállalkozások helyzetét, ismertetve a főbb kockázatokat és a bizonytalansági tényezőket is.

(3) Ha a kibocsátónak a konszolidált mérlegről szóló, 1983. június 13-i 83/349/EK hetedik tanácsi irányelv ([1]) szerint konszolidált mérleget kell készítenie, az auditált pénzügyi kimutatásoknak tartalmazniuk kell az 1606/2002/EK rendelettel összhangban elkészített konszolidált mérlegeket, valamint az anyavállalat éves mérlegét, amelyet azon tagállam nemzeti jogával összhangban kell elkészíteni, amelyben az anyavállalatot bejegyezték.

Ha a kibocsátónak nem szükséges konszolidált mérleget készítenie, az auditált pénzügyi kimutatások tartalmazzák azokat a mérlegeket, amelyeket annak a tagállamnak a nemzeti jogával összhangban kell elkészíteni, amelyben a vállalatot bejegyezték.

(4) A pénzügyi kimutatások auditálását a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelv ([2]) 51. és 51a. cikkével összhangban, illetve ha a kibocsátó konszolidált mérleg készítésére kötelezett, akkor a 83/349/EGK irányelv 37. cikkével összhangban kell elvégezni.

A pénzügyi kimutatások auditálásáért felelős személy vagy személyek által aláírt könyvvizsgálói jelentést az éves pénzügyi beszámolóval együtt teljes egészében nyilvánosságra kell hozni.

([1]) HL L 193., 1983.7.18., 1. o. A legutóbb a 2003/51/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 178., 2003.7.17., 16. o.) módosított irányelv.

([2]) HL L 222., 1978.8.14., 11. o. A legutóbb a 2003/51/EK irányelvvel módosított irányelv.

▼B

(5) A vezetőségi beszámolót a 78/660/EGK irányelv 46. cikkével összhangban, illetve ha a kibocsátó konszolidált mérleg készítésére kötelezett, akkor a 83/349/EGK irányelv 36. cikkével összhangban kell elkészíteni.

(6) A 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárás alapján a Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogad el a pénzügyi piacokon bekövetkezett technikai fejlődés figyelembevétele és az (1) bekezdés egységes alkalmazásának biztosítása céljából. A Bizottság elsősorban azokat a technikai feltételeket határozza meg, amelyek között a közzétett éves pénzügyi beszámolónak és a könyvvizsgálói jelentésnek a nyilvánosság számára hozzáférhetőnek kell maradnia. Szükség esetén, a Bizottság kiigazíthatja az (1) bekezdésben említett öt éves időszakot.

▼M4

(7) 2020. január 1-jei hatállyal minden éves pénzügyi beszámolót egységes elektronikus beszámolási formátumban kell elkészíteni, amennyiben az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (EÉPH) elvégezte a költség-haszon elemzést.

Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben – kellően figyelembe véve a meglévő és jövőbeni technológiai lehetőségeket – meghatározza a jelentéstétel elektronikus formáját. A szabályozástechnikai standardtervezetek elfogadása előtt az EÉPH megfelelően értékeli az elektronikus jelentéstétel lehetséges formátumait, és megfelelő helyszíni teszteket végez. Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket legkésőbb 2016. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap a második albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼B

5. cikk

Féléves pénzügyi beszámolók

▼M4

(1) A részvények vagy a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok kibocsátójának az adott időszak végét követően mielőbb, de legkésőbb három hónapon belül a pénzügyi év első hat hónapjára vonatkozóan féléves pénzügyi beszámolót kell közzétennie. A kibocsátónak gondoskodnia kell arról, hogy a féléves pénzügyi beszámoló legalább 10 évig nyilvánosan hozzáférhető maradjon.

▼B

(2) A féléves pénzügyi beszámoló a következőket tartalmazza:

a) a pénzügyi kimutatások kivonata;

b) időközi vezetőségi nyilatkozat; és

c) a kibocsátón belüli felelős személyek – akiknek a nevét és beosztását egyértelműen jelezni kell – arra vonatkozó nyilatkozata, hogy legjobb tudásuk szerint az alkalmazható számviteli standardok alapján elkészített pénzügyi kimutatások kivonata a (3) bekezdés követelményeinek megfelelően valós és megbízható képet ad a kibocsátó és az összesítés egészében szereplő vállalkozások eszközeiről, kötelezettségeiről, pénzügyi helyzetéről, valamint nyereségéről és veszteségéről, továbbá, hogy az időközi vezetőségi nyilatkozat megbízhatóan tekinti át a (4) bekezdésben megkövetelt információkat.

([1]) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

▼B

(3) Ha a kibocsátónak konszolidált mérleget kell készítenie, a pénzügyi kimutatások kivonatát az évközi pénzügyi beszámolókra alkalmazandó nemzetközi számviteli standardokkal összhangban kell elkészíteni, amelyeket az 1606/2002/EK rendelet 6. cikkében meghatározott eljárás szerint fogadtak el.

Ha a kibocsátótól nem követelik meg konszolidált mérleg készítését, a pénzügyi kimutatások kivonatának legalább a rövidített mérleget, a rövidített eredménykimutatást és az ezekkel kapcsolatos kiegészítő mellékletet kell tartalmaznia. A rövidített mérleg és a rövidített eredménykimutatás elkészítésekor a kibocsátó az éves pénzügyi beszámolók elkészítésekor alkalmazottakkal azonos elismerési és mérési elveket követi.

(4) Az időközi vezetőségi nyilatkozat legalább azokat a fontos eseményeket tartalmazza, amelyek a pénzügyi év első hat hónapjában következtek be, és jelzi a pénzügyi kimutatások kivonatára gyakorolt hatásukat, valamint ismerteti a pénzügyi év hátralévő hat hónapját érintő főbb kockázatokat és bizonytalansági tényezőket. A részvénykibocsátók esetében az időközi vezetőségi nyilatkozat a vállalkozáshoz kapcsolódó felekkel való nagyobb ügyleteket is tartalmazza.

(5) Ha a féléves pénzügyi beszámolót auditálták, akkor a könyvvizsgálói jelentést teljes egészében meg kell ismételni. Ugyanez vonatkozik a könyvvizsgálói felülvizsgálatra is. Ha a féléves pénzügyi beszámoló könyvvizsgálatát vagy felülvizsgálatát könyvvizsgáló nem végezte el, akkor a kibocsátónak erre vonatkozóan beszámolóban nyilatkoznia kell.

▼M3

(6) A 27. cikk (2) bekezdésével vagy a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban a Bizottság intézkedéseket fogad el a pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele, a követelmények pontos meghatározása és az e cikk (1)–(5) bekezdése egységes alkalmazásának biztosítása céljából.

▼B

A Bizottság elsősorban:

a) meghatározza azokat a technikai feltételeket, amelyek között a közzétett féléves pénzügyi beszámolónak és a könyvvizsgálói beszámolónak a nyilvánosság számára hozzáférhetőnek kell maradnia;

b) tisztázza a könyvvizsgálói felülvizsgálat jellegét;

c) meghatározza a rövidített mérleg, az eredménykimutatás és az ezekkel kapcsolatos kiegészítő mellékletek minimális tartalmát, ha azokat nem az 1606/2002/EK rendelet 6. cikkében meghatározott eljárás alapján elfogadottaknak megfelelő nemzetközi számviteli standardokkal összhangban készítették.

▼M3

Az a) pontban említett intézkedéseket a 27. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. A b) és a c) pontban említett intézkedéseket a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktussal kell meghatározni.

Szükség esetén, a Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – kiigazíthatja az (1) bekezdésben említett ötéves időszakot.

▼M4

6. cikk

Beszámolás a kormányoknak fizetett összegekről

A tagállamok kötelezik a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] 41. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti, nyersanyag-kitermelő iparágakban, illetve természetes erdők fakitermelésében tevékenykedő kibocsátókat, hogy az említett irányelv 10. fejezetével összhangban évente készítsenek beszámolót a kormányoknak fizetett összegekről. A beszámolót a pénzügyi év végét követő hat hónapon belül közzé kell tenni, és annak legalább tíz évig nyilvánosan hozzáférhetőnek kell maradnia. A kormányoknak fizetett összegeket összevont (konszolidált) alapon kell feltüntetni a beszámolóban.

▼B

7. cikk

Felelősség és kötelezettség

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a 4., 5., 6. és 16. cikkel összhangban elkészítendő és nyilvánosságra hozandó információkért a felelősség legalább a kibocsátót vagy a kibocsátó igazgatási, vezetési vagy felügyeleti testületeit terhelje, és a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kötelezettségekkel kapcsolatos törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseik vonatkozzanak a kibocsátókra, az e cikkben említett testületekre vagy a kibocsátókon belüli felelős személyekre.

8. cikk

Mentességek

▼M4

(1) A 4. és 5. cikket az alábbi kibocsátókra nem kell alkalmazni:

a) az államra, az állam regionális vagy helyi hatóságaira, olyan nemzetközi testületre, amelynek legalább egy tagja uniós tagállam, az Európai Központi Bankra (EKB), az EFSF-keretmegállapodással létrehozott Európai Pénzügyi Stabilitási Eszközre (EFSF) és bármely egyéb, az európai monetáris unió stabilitásának – az euróval pénznemként rendelkező tagállamok számára nyújtott átmeneti pénzügyi segítség révén való – megőrzése céljából létrehozott mechanizmusra, továbbá a tagállamok nemzeti központi bankjaira, függetlenül attól, hogy azok bocsátanak-e ki részvényeket vagy más értékpapírokat; valamint

b) azon kibocsátókra, amelyek kizárólag olyan, szabályozott piacra bevezetett, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat bocsátanak ki, amelyek egységnyi címletértéke legalább 100 000 EUR, vagy eurótól eltérő devizában denominált, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében, amelyek egységnyi címleteinek értéke a kibocsátás napján legalább 100 000 EUR-val egyenlő.

▼B

(2) A székhely szerinti tagállam dönthet úgy, hogy nem alkalmazza az 5. cikket azokra a hitelintézetekre, amelyek részvényeit nem vezették be a szabályozott piacra, és amelyek folyamatosan és ismétlődő módon csak hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat bocsátottak ki, azzal a feltétellel, hogy az ilyen hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok teljes névleges összege nem éri el a 100 000 000 eurót, és a hitelintézetek a 2003/71/EK irányelv alapján nem adtak ki tájékoztatót.

[1] HL L 182., 2013.6.29., 19. o.

▼B

(3) A székhely szerinti tagállam dönthet úgy, hogy nem alkalmazza az 5. cikket azokra a kibocsátókra, amelyek a 2003/71/EK irányelv hatálybalépése napján már léteztek, és amelyek kizárólag a székhely szerinti tagállam, a székhely szerinti tagállam valamelyik regionális vagy helyi hatósága által feltétel nélkül és visszavonhatatlanul garantált, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat bocsátanak ki a szabályozott piacon.

▼M4

(4) E cikk (1) bekezdésének b) pontjától eltérve, a 4. és az 5. cikk az adott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok lejáratáig nem alkalmazandó azon kibocsátók esetében, amelyek kizárólag olyan hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat bocsátanak ki, amelyek egységnyi címletértéke legalább 50 000 EUR, vagy eurótól eltérő devizában denominált, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében, amelyek egységnyi címletértéke a kibocsátás napján legalább 50 000 EUR-val egyenlő, és amelyek az Unió szabályozott piacára már 2010. december 31. előtt be voltak vezetve.

▼B

III. FEJEZET

FOLYAMATOS INFORMÁCIÓK

I. SZAKASZ

Információk a nagy értékpapír-állományokról

9. cikk

Tájékoztatás a nagy értékpapír-állományok megvásárlásáról vagy értékesítéséről

(1) A székhely szerinti tagállam biztosítja azt, hogy ha egy részvényes olyan kibocsátó részvényeit vásárolja meg vagy adja el, akinek részvényeit szabályozott piacra bevezették és amelyekhez szavazati jog kapcsolódik, akkor a részvényes tájékoztatja a kibocsátót a vásárlás vagy az eladás eredményeképpen a részvényes birtokában lévő kibocsátói szavazati jogok arányáról, ha ez az arány eléri vagy meghaladja az 5 %-os, a 10 %-os, a 15 %-os, a 20 %-os, a 25 %-os, a 30 %-os, az 50 %-os és a 75 %-os küszöbértéket, vagy e küszöbértékek alá csökken.

A szavazati jogok kiszámítása mindazon részvények alapján történik, amelyekhez szavazati jogok kapcsolódnak, még akkor is, ha a szavazati jogok gyakorlását felfüggesztették. Ezen kívül ezeket az információkat azon részvények vonatkozásában is meg kell adni, amelyek ugyanahhoz az osztályhoz tartoznak, és amelyekhez szavazati jogok kapcsolódnak.

(2) A székhely szerinti tagállam biztosítja azt, hogy a részvényesek tájékoztatják a kibocsátót a szavazati jogok arányáról, ha ez az arány eléri vagy meghaladja az (1) bekezdésben meghatározott küszöbértékeket, vagy azok alá csökken a szavazati jogok megoszlását megváltoztató események eredményeképpen, és a 15. cikk alapján közzétett információk alapján. Ha a kibocsátót egy harmadik országban jegyezték be, a tájékoztatást az egyenértékű események vonatkozásában kell megadni.

(3) A székhely szerinti tagállamnak nem szükséges:

a) a 30 %-os küszöbértéket alkalmaznia, amennyiben az egyharmados küszöbértéket alkalmazza;

b) a 75 %-os küszöbértéket alkalmaznia, amennyiben kétharmados küszöbértéket alkalmaz.

▼B

(4) Ez a cikk nem vonatkozik azon a részvényekre, amelyeket kizárólag a szokásos rövid elszámolási cikluson belüli kölcsönös beszámítás vagy elszámolás céljából vásároltak meg, illetve nem alkalmazandó a letétkezelőknek a letétkezelői minőségükben birtokában lévő részvényekre, azzal a feltétellel, hogy a letétkezelők az ezekhez a részvényekhez kapcsolódó szavazati jogokat csak papíralapú vagy elektronikus eszközökkel adott utasítások szerint gyakorolhatják.

(5) Ez a cikk nem vonatkozik továbbá az olyan jelentős értékpapír-állomány e minőségében fellépő árjegyző által történő megvásárlására vagy eladására, amely eléri vagy átlépi az 5 %-os küszöbértéket, azzal a feltétellel, hogy:

a) rendelkezik a székhelye szerinti tagállam engedélyével a 2004/39/EK irányelv alapján; és

b) nem avatkozik bele az érintett kibocsátó vezetésébe, és semmilyen befolyást sem gyakorol a kibocsátóra az ilyen részvények megvásárlásához vagy a részvényár garantálásához.

▼M4

(6) Ez a cikk nem alkalmazandó a hitelintézeteknek vagy befektetési vállalkozásoknak a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 11. cikkében meghatározottak szerinti kereskedési könyvében lévő pozíciókhoz kapcsolódó szavazati jogokra, feltéve, hogy:

a) a kereskedési könyvben lévő pozíciókhoz kapcsolódó szavazati jogok nem haladják meg az 5 %-ot; és

b) a kereskedési könyvben lévő részvényekhez kapcsolódó szavazati jogokat nem gyakorolják, és más módon sem használják fel a kibocsátó vezetésébe történő beavatkozásra.

(6a) Ez a cikk nem alkalmazandó a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a visszavásárlási programokra vonatkozó mentességek és a pénzügyi eszközök stabilizálása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2003. december 22-i 2273/2003/EK bizottsági rendelettel ([2]) összhangban stabilizálási célból szerzett részvényekhez kapcsolódó szavazati jogokra, feltéve, hogy az e részvényekhez kapcsolódó szavazati jogokat nem gyakorolják, és más módon sem használják fel a kibocsátó vezetésébe történő beavatkozásra.

(6b) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben – a 12. cikk (4) és (5) bekezdését figyelembe véve – meghatározza az (5) és (6) bekezdésben említett 5 %-os küszöbérték kiszámításának módját, többek között a vállalatcsoportokra vonatkozóan is.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. november 27-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

([1]) HL L 177., 2006.6.30., 201. o.
([2]) HL L 336., 2003.12.23., 33. o.

▼M3

(7) A Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogad el a pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele és a (2), (4) és (5) bekezdésben megállapított követelmények pontos meghatározása céljából.

A Bizottság a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal meghatározza az e cikk (4) bekezdésében említett „rövid elszámolási ciklus” maximális hosszát, valamint a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által alkalmazott megfelelő ellenőrzési mechanizmusokat is.

▼M1

Emellett a Bizottság – a 27. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban – összeállíthatja az e cikk (2) bekezdésében említett események listáját.

▼B

10. cikk

A szavazati jogok jelentős arányának megszerzése vagy eladása

A 9. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott tájékoztatási követelmények a természetes személyekre vagy más jogalanyokra is vonatkoznak, amennyiben jogosultak szavazati jogok megszerzésére, eladására vagy gyakorlására bármelyik alábbi esetben, vagy azok kombinációja esetén:

a) egy harmadik fél birtokában lévő szavazati jogok, amely harmadik féllel az adott természetes személy vagy jogalany olyan megállapodást kötött, ami a birtokukban lévő szavazati jogok összehangolt gyakorlásával tartós közös politika elfogadására kötelezi őket a kérdéses kibocsátó vezetése irányában;

b) egy harmadik fél birtokában lévő szavazati jogok az adott természetes személlyel vagy más jogalannyal kötött olyan megállapodás alapján, ami a kérdéses szavazati jogok ellenszolgáltatás fejében történő ideiglenes átruházását írja elő;

c) az olyan részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok, amelyeket biztosítékként helyeztek el az adott természetes személynél vagy más jogalanynál, azzal a feltétellel, hogy ez a személy vagy jogalany ellenőrzi a szavazati jogokat, és bejelenti a szavazati jogok gyakorlásának a szándékát;

d) az olyan részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok, amelyeknél az adott természetes személy vagy jogalany haszonélvezettel rendelkezik;

e) azok a szavazati jogok, amelyeket az adott természetes személy vagy jogalany által ellenőrzött vállalkozás tart birtokában, vagy amelyek az a)–d) pont értelmében lehet gyakorolni;

f) az adott természetes személynél vagy más jogalanynál letétbe helyezett részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok, amelyeket az adott természetes vagy jogalany – a részvényesektől külön utasítások hiányában – saját belátása szerint gyakorolhat;

g) egy harmadik fél saját nevében, az adott természetes személy vagy jogalany megbízásából birtokolt szavazati jogok;

h) azok a szavazati jogok, amelyeket az adott természetes személy vagy jogalany meghatalmazottként gyakorolhat, ha a szavazati jogokat – a részvényesek konkrét utasításai hiányában – saját belátása szerint gyakorolhatja.

▼B

11. cikk

(1) A 9. cikk és a 10. cikk c) pontja nem alkalmazandó a KBER tagjai részére vagy tagjai által monetáris hatóságként betöltött feladatuk végzése közben biztosított részvényekre, beleértve a KBER tagjai részére vagy tagjai által, pénzpolitikai célra vagy egy fizetési rendszer keretében nyújtott zálog-, visszavásárlási vagy hasonló likviditási megállapodás keretében biztosított részvényekre.

(2) A mentesség a fent említett, rövid lejáratú ügyletekre vonatkozik azzal a feltétellel, hogy az e részvényekhez kapcsolódó szavazati jogokat nem gyakorolják.

12. cikk

A nagy értékpapír-állomány bejelentésével és nyilvánosságra hozatalával kapcsolatos eljárások

(1) A 9. és a 10. cikk alapján megkövetelt bejelentés az alábbi információkat tartalmazza:

a) a szavazati jogok tekintetében kialakuló helyzet;

b) adott esetben az ellenőrzött vállalkozások láncolata, amelyeken keresztül a szavazati jogokat ténylegesen birtokolják;

c) a küszöbérték elérésének vagy átlépésének időpontja; és

d) a részvényes személyazonossága, még abban az esetben is, ha a részvényes a 10. cikkben meghatározott feltételek alapján nem jogosult a szavazati jogok gyakorlására, valamint a részvényes megbízásából a szavazati jogok gyakorlására jogosult természetes személy vagy jogalany személyazonossága.

(2) ►**M4** A kibocsátót haladéktalanul, de legkésőbb az attól a naptól számított négy kereskedési napon belül tájékoztatni kell, amelyen a részvényesnek vagy 10. cikkben említett természetes vagy jogi személyeknek, ◄

a) tudomására jutott a szavazati jogok megszerzése, eladása vagy gyakorlásának lehetősége, vagy amelyen a körülmények figyelembevételével tudomást kellett volna arról szereznie, függetlenül attól, hogy a szavazati jogok megszerzése, eladása vagy gyakorlásának lehetősége mely napon következik be; vagy

b) a 9 cikk (2) bekezdésében említett esemény jut a tudomására.

(3) Egy vállalkozás akkor mentesül az (1) bekezdés szerinti bejelentési kötelezettség alól, ha a bejelentést az anyavállalat, vagy amennyiben az anyavállalat is egy ellenőrzött vállalkozás, akkor saját anyavállalata teszi meg.

(4) Egy alapkezelő társaság anyavállalatának nem szükséges összesítenie a 9. és a 10. cikk szerinti értékpapír-állományát az alapkezelő társaság által kezelt értékpapír-állománnyal a 85/611/EGK tanácsi irányelvben meghatározott feltételek értelmében, feltéve, hogy az adott alapkezelő társaság az anyavállalattól függetlenül gyakorolja szavazati jogait.

▼B

A 9. és 10. cikk azonban alkalmazandó abban az esetben, ha az anyavállalat, vagy az anyavállalat egy másik ellenőrzött vállalkozása az adott alapkezelő társaság által kezelt értékpapír-állományba fektet be, és az alapkezelő társaságnak nincs lehetősége az adott értékpapír-állományhoz kapcsolódó szavazati jogok gyakorlására, és ezeket a szavazati jogokat csak az anyavállalat vagy az anyavállalat egy másik ellenőrzött vállalkozásának közvetlen vagy közvetett utasításai alapján gyakorolhatja.

(5) A 2004/39/EK irányelv alapján felhatalmazott befektetési vállalkozás anyavállalatának nem szükséges összesítenie a 9. és a 10. cikk szerinti értékpapír-állományát azzal a értékpapír-állománnyal, amelyet az adott befektetési vállalkozás a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 9. pontja értelmében ügyfelenkénti alapon kezel, feltéve, hogy:

— a befektetési vállalkozás 2004/39/EK irányelv I. melléklete A. szakaszának 4. pontja értelmében felhatalmazással rendelkezik ilyen portfoliókezelésre;

— a befektetési vállalkozás csak a papíralapú vagy az elektronikus eszközök útján adott utasítások alapján gyakorolhatja az ezekhez a részvényekhez kapcsolódó szavazati jogokat, vagy biztosítja, hogy az egyéni portfoliókezelési szolgáltatásokat minden más szolgáltatástól függetlenül végzi a 85/611/EGK irányelvben előírtakkal azonos feltételek mellett, a megfelelő mechanizmusok alkalmazásával; és

— a befektetési vállalkozás az anyavállalattól függetlenül gyakorolja szavazati jogait.

A 9. és 10. cikk azonban alkalmazandó abban az esetben, ha az anyavállalat, vagy az anyavállalat egy másik ellenőrzött vállalkozása az adott befektetési vállalkozás által kezelt értékpapír-állományba fektet be, és a befektetési vállalkozásnak nincs lehetősége az adott értékpapír-állományhoz kapcsolódó szavazati jogok gyakorlására, és ezeket a szavazati jogokat csak az anyavállalat vagy az anyavállalat egy másik ellenőrzött vállalkozásának közvetlen vagy közvetett utasításai alapján gyakorolhatja.

(6) Az (1) bekezdés szerinti bejelentés átvételekor, de legkésőbb az azt követő három kereskedési napon belül a kibocsátó nyilvánosságra hozza a bejelentésben szereplő összes információt.

(7) A székhely szerinti tagállam mentesítheti a kibocsátókat a (6) bekezdés követelménye alól, ha a bejelentésben szereplő információkat – a 21. cikkben meghatározott feltételek szerint – a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága teszi közzé a bejelentés átvételekor, vagy legkésőbb az azt követő három kereskedési napon belül.

▼M3

(8) A pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele, e cikk (1), (2), (4), (5) és (6) bekezdésében megállapított követelmények pontos meghatározása érdekében a Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel – intézkedéseket fogad el:

———————

▼B

b) a „kereskedési napok” jegyzékének a meghatározására az összes tagállam számára;

c) annak meghatározására, hogy a részvényes vagy a 10. cikkben említett természetes személy vagy jogalany, vagy mindkettő mely esetekben köteles a szükséges bejelentést megtenni a kibocsátó részére;

d) azoknak a körülményeknek a tisztázására, amelyek között a részvényesnek, vagy a 10. cikkben említett természetes személynek vagy más jogalanynak tudomást kellett szereznie a beszerzésről vagy az értékesítésről;

e) a függetlenség azon feltételeinek a tisztázására, amelyeket a alapkezelő társaságoknak és azok anyavállalatainak, vagy a befektetési vállalkozásoknak és azok anyavállalatainak kell teljesíteniük ahhoz, hogy élhessenek a (4) és az (5) bekezdésben foglalt mentességekkel.

▼M3

_____

(9) E cikk alkalmazása egységes feltételeinek és a pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele érdekében az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (a továbbiakban: EÉPH) végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki az e cikk (1) bekezdése értelmében a kibocsátó felé közlendő információk közléséhez vagy a közlendő információknak a 19. cikk (3) bekezdése szerinti bejelentéséhez használandó formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardterveteknek az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼B

13. cikk

▼M4

(1) A 9. cikkben megállapított bejelentési követelmények azokra a természetes, illetve jogi személyekre is vonatkoznak, akik vagy amelyek közvetlenül vagy közvetve:

a) olyan pénzügyi eszközök birtokában vannak, amelyek lejáratukkor a birtokos számára – hivatalos megállapodás alapján – feltétel nélkül, illetve a birtokos döntésétől függően jogot biztosítanak a szabályozott piacra bevezetett részvények kibocsátója által már kibocsátott olyan részvények megszerzésére, amelyekhez szavazati jogok kapcsolódnak;

b) olyan pénzügyi eszközök birtokában vannak, amelyeket az a) pont nem említ, de amelyek az ott említett részvényekhez kapcsolódnak, és gazdasági hatásuk hasonló az említett pontban említett pénzügyi eszközökéhez, függetlenül attól, hogy fizikai teljesítésre feljogosítanak-e.

Az előírt bejelentési kötelezettség kiterjed az első albekezdés a) pontjának, illetve az említett albekezdés b) pontjának megfelelően birtokolt pénzügyi eszközök típus szerinti bontásban történő közlésére is, melynek során különbséget kell tenni a fizikai teljesítésre jogosító és a készpénzes elszámolásra jogosító pénzügyi eszközök között.

([1]) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

▼M4

(1a) A szavazati jogok számát a pénzügyi eszköz alapjául szolgáló részvények teljes elvi főösszegére vonatkoztatva kell kiszámítani, kivéve a kizárólag készpénzes elszámolást lehetővé tevő pénzügyi eszközöket, melyek esetében a szavazati jogok számát a »delta-korrekcióval« kell kiszámítani, az alapul szolgáló részvények elvi főösszegét megszorozva az eszköz deltájával. E célból a birtokos az ugyanazon mögöttes kibocsátóhoz tartozó összes pénzügyi eszközt összesíti és bejelenti. A szavazati jogok kiszámításakor csak a hosszú pozíciókat kell figyelembe venni. A hosszú pozíciók az ugyanazon mögöttes kibocsátóhoz kapcsolódó rövid pozíciókkal nem nettósíthatók.

Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

a) az első albekezdésben említett szavazati jogok számának kiszámítási módja egy részvénykosáron vagy indexen alapuló pénzügyi eszközök esetében; valamint

b) az első albekezdésben előírtak szerint a deltatényező meghatározásának módja a kizárólag készpénzes elszámolást lehetővé tevő pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó szavazati jogok kiszámítása céljából.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. november 27-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés második albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(1b) Az (1) bekezdés alkalmazásában az alábbiak tekintendők pénzügyi eszköznek, feltéve, hogy az (1) bekezdés első albekezdésének a) vagy b) pontjában meghatározott feltételek bármelyike teljesül:

a) átruházható értékpapírok;

b) opciók;

c) határidős ügyletek;

d) csereügyletek;

e) tőzsdén kívüli határidős kamatláb-megállapodások;

f) különbözeti ügyletek; valamint

g) bármely más, hasonló gazdasági hatással bíró, fizikai teljesítésű vagy készpénzes elszámolású szerződés vagy megállapodás.

Az EÉPH létrehozza, és a pénzügyi piacokon tapasztalható technikai fejlődés figyelembevételével rendszeres időközönként naprakésszé teszi az (1) bekezdés szerinti bejelentési követelmények hatálya alá tartozó pénzügyi eszközök indikatív listáját.

▼M4

(2) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén elfogadja az alábbiakra vonatkozó intézkedéseket; az (1) bekezdés szerinti bejelentés tartalmának, a bejelentés határidejének és a bejelentés címzettjének meghatározása.

▼M3

(3) Az e cikk (1) bekezdése egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása és a pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki az e cikk (1) bekezdése értelmében a kibocsátó felé közlendő információk közléséhez vagy a 19. cikk (3) bekezdése szerinti bejelentéshez használandó formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardterveteknek az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼M4

(4) A 9. cikk (4), (5) és (6) bekezdésében, valamint a 12. cikk (3), (4) és (5) bekezdésében megállapított kivételek az e cikk szerinti bejelentési követelményekre értelemszerűen alkalmazandók.

Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyben meghatározza azokat az eseteket, amikor az első albekezdésben említett kivételek olyan természetes vagy jogi személy birtokában lévő pénzügyi eszközökre vonatkoznak, aki ügyfelektől származó, kereskedésre irányuló megrendeléseket teljesít, vagy – nem saját számlára – ügyfelek kereskedési kérésének tesz eleget, illetve ilyen ügyletekből származó pozíciókat fedez.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. november 27-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés második albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

13a. cikk

Összesítés

(1) A 9., 10. és 13. cikkben megállapított bejelentési követelmények abban az esetben is alkalmazandók a természetes vagy jogi személyre, amennyiben a szóban forgó személy által a 9. és 10. cikk értelmében közvetlenül vagy közvetve birtokolt szavazati jogok száma a 13. cikk értelmében közvetlenül vagy közvetve birtokolt pénzügyi eszközökhöz fűződő szavazati jogok számával összesítve eléri vagy meghaladja a 9. cikk (1) bekezdésében megállapított küszöbértékeket, vagy azok alá csökken.

Az e bekezdés első albekezdésében előírt bejelentésben meg kell adni a 9. és 10. cikk szerint birtokolt részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok számát, valamint a 13. cikk szerinti pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó szavazati jogok számát is.

▼M4

(2) A pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó, a 13. cikk szerint már bejelentett szavazati jogokat ismét be kell jelenteni, amennyiben a természetes vagy jogi személy megszerezte az alapul szolgáló részvényeket, és a tulajdonszerzés eredményeként az ugyanazon kibocsátó által kibocsátott részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok teljes száma eléri vagy meghaladja a 9. cikk (1) bekezdésében foglalt küszöbértékeket.

▼B

14. cikk

(1) Ha a szabályozott piacra bevezetett részvények kibocsátója saját részvényeit vásárolja meg vagy adja el, akár saját maga, akár a saját nevében, de a kibocsátó megbízásából tevékenykedő személyen keresztül, a székhely szerinti tagállam biztosítja, hogy a kibocsátó mielőbb, de legkésőbb a megszerzést vagy az értékesítést követő négy kereskedési napon belül közzétegye saját részvényeinek részarányát, ha ez a részarány eléri vagy meghaladja a szavazati jogok 5 %-át vagy 10 %-át, illetve ha azok alá csökken. A részarányt azoknak a részvényeknek a teljes száma alapján kell kiszámítani, amelyekhez szavazati jogok kapcsolódnak.

▼M3

(2) A Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogad el a pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele és az (1) bekezdésben megállapított követelmények pontos meghatározása céljából.

▼B

15. cikk

A 9. cikkben meghatározott küszöbértékek kiszámítása céljából a székhely szerinti tagállam legalább a szavazati jogok teljes számának és a tőkének a közzétételét követeli meg a kibocsátótól minden olyan naptári hónapnak a végén, amelyben bekövetkezett a fent említett teljes szám növekedése vagy csökkenése.

16. cikk

Kiegészítő információk

(1) A szabályozott piacra bevezetett részvények kibocsátója késedelem nélkül közzéteszi a különböző részvényosztályokhoz kapcsolódó jogokban bekövetkező változásokat, ideértve az adott kibocsátó által kibocsátott származtatott értékpapírokhoz kapcsolódó és az adott kibocsátó részvényeihez hozzáférést biztosító jogokban bekövetkező változásokat is.

(2) A részvényektől eltérő, a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátója késedelem nélkül közzéteszi a nem részvény értékpapírok birtokosának jogaiban bekövetkező változásokat, ideértve az ilyen értékpapírok kikötéseiben és feltételeiben bekövetkező olyan változásokat is, amelyek közvetve befolyásolhatják e jogokat, és amelyek elsősorban a hitelfeltételekben vagy a kamatlábakban bekövetkezett változásokból keletkeznek.

▼M4

_____

▼B

II. SZAKASZ

Információk a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok tulajdonosai részére

17. cikk

Tájékoztatási követelmények a szabályozott piacra bevezetett részvények kibocsátói számára

(1) A szabályozott piacra bevezetett részvények kibocsátója biztosítja az azonos bánásmódot az ugyanabban a helyzetben lévő részvénytulajdonosok számára.

(2) A kibocsátó gondoskodik arról, hogy a részvénytulajdonosoknak a jogaik gyakorlásához szükséges összes eszköz és információ a rendelkezésre álljon a székhely szerinti tagállamban, valamint gondoskodik az adatok teljességének megőrzéséről. A részvényesek nem akadályozhatók meg jogaik azon ország jogszabályai alapján meghatalmazott útján történő gyakorlásában, amelyben a kibocsátót bejegyezték,. A kibocsátó elsősorban:

a) információkat szolgáltat a közgyűlések helyéről, idejéről és napirendjéről, a részvények és a szavazati jogok teljes számáról és a részvénytulajdonosok közgyűléseken való részvételi jogairól;

b) papíron vagy adott esetben elektronikus úton képviseleti nyomtatványt bocsát a részvényesek közgyűlésén szavazásra jogosult személyek részére a közgyűléssel kapcsolatos bejelentéssel együtt, vagy – kérésre – a közgyűlés bejelentését követően;

c) képviselőjeként egy pénzintézetet jelöl ki, amelyen keresztül a részvényesek pénzügyi jogaikat gyakorolhatják; és

d) bejelentéseket tesz közzé vagy körleveleket köröztet az osztalékok kiutalásáról és kifizetéséről, illetve az új részvények kibocsátásáról, ideértve a részvények kiosztására, jegyzésére, érvénytelenítésére vagy átváltására vonatkozó rendelkezésekkel kapcsolatos információkat is.

(3) Az információk részvényesek részére történő átadása céljából a székhely szerinti tagállam lehetővé teszi az elektronikus eszközök használatát a kibocsátók számára, azzal a feltétellel, hogy ezt a döntést közgyűlésen hozzák meg, és a döntés legalább az alábbi feltételeknek megfelel:

a) az elektronikus eszközök használata semmilyen körülmények között sem függ a részvényes földrajzi fekvés szerinti székhelyétől vagy tartózkodási helyétől, vagy a 10. cikk a)–h) pontjában említett esetekben a természetes személyek vagy más jogalanyok székhelyétől vagy tartózkodási helyétől;

b) azonosítási szabályokat vezetnek be, hogy a szavazati jogok gyakorlására vagy a szavazati jogok átadására jogosult részvényesek, illetve a természetes személyek vagy más jogalanyok hatékony tájékoztatásban részesüljenek;

▼B

c) a szavazati jogok megszerzésére, eladására vagy gyakorlásra jogosult részvényesekkel, vagy a 10. cikk a)–e) pontjában említett esetekben a természetes személyekkel vagy más jogalanyokkal írásban kell kapcsolatot teremteni az információk elektronikus eszközök használatával történő továbbításához való hozzájárulásuk megszerzése céljából, és ha ezt egy meghatározott időn belül nem ellenzik, akkor hozzájárulásuk megadottnak tekintendő. Lehetővé kell tenni számukra, hogy a jövőben bármikor kérhessék az információk írásban történő továbbítását, és

d) az információk elektronikus eszközökkel történő továbbítása során felmerült költségek felosztását a kibocsátó határozza meg az (1) bekezdésben meghatározott egyenlő bánásmód elve alapján.

▼M3

(4) A Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogad el a pénzügyi piacok technikai fejlődésének és az információs és kommunikációs technológia fejleményeinek a figyelembevétele, valamint az (1), (2) és (3) bekezdésben megállapított követelmények pontos meghatározása céljából. A Bizottság elsősorban azon pénzintézetek típusait határozza meg, amelyeken keresztül a részvényesek a (2) bekezdés c) pontjában említett pénzügyi jogaikat gyakorolhatják.

▼B

18. cikk

Tájékoztatási követelmények a szabályozott piacra bevezetett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok kibocsátói számára

(1) A szabályozott piacra bevezetett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok kibocsátója biztosítja, hogy az egyenrangú hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tulajdonosai egyenlő bánásmódban részesülnek a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokhoz kapcsolódó valamennyi jog tekintetében.

(2) A kibocsátó gondoskodik arról, hogy a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-tulajdonosoknak a jogaik gyakorlásához szükséges összes eszköz és információ nyilvánosan rendelkezésre áll a székhely szerinti tagállamban, valamint gondoskodik az adatok teljességének a megőrzéséről. A hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-tulajdonosok nem akadályozhatók meg jogaik azon tagállam jogszabályainak megfelelően meghatalmazott útján történő gyakorlásában, amelyben a kibocsátót bejegyezték. A kibocsátó elsősorban:

a) bejelentéseket tesz közzé vagy körleveleket köröztet a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-tulajdonosok közgyűléseinek helyéről, idejéről és napirendjéről, a kamatfizetésről, a beváltási, az átváltási, a jegyzési vagy törlési jogok gyakorlásáról, a visszafizetésről, valamint a tulajdonosok ezekben való részvételének jogairól;

b) papíralapú vagy adott esetben elektronikus képviseleti nyomtatványt bocsát a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-tulajdonosok közgyűlésén szavazásra jogosult személyek részére a közgyűléssel kapcsolatos bejelentéssel együtt, vagy – kérésre – a közgyűlés bejelentését követően; és

▼B

c) képviselőjeként egy pénzintézetet jelöl ki, amelyen keresztül a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-tulajdonosok pénzügyi jogaikat gyakorolhatják.

▼M2

(3) Ha csak azokat a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-tulajdonosokat hívják meg a közgyűlésre, akiknek egységnyi címlete legalább 100 000 EUR-t tesz ki, vagy az eurótól eltérő címletű hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében azokat, akik értékpapírjainak egységnyi címlete a kibocsátás napján legalább 100 000 EUR-val egyenlő, a kibocsátó színhelyként bármelyik tagállamot választhatja, feltéve, hogy a jogaik gyakorlásához szükséges minden eszközt és információt a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-tulajdonosok rendelkezésére bocsátanak az adott tagállamban.

Az első albekezdésben említett választási lehetőség az adott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok érvényességi ideje alatt azon hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tulajdonosainak esetében is alkalmazandó, amelyek egységenkénti címletértéke legalább 50 000 EUR, vagy az eurótól eltérő más valutában kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében, amelyek egységenkénti címletértéke a kibocsátás napján legalább 50 000 EUR-val egyenlő, és amelyeket az Unió szabályozott piacára már 2010. december 31. előtt bevezettek, feltéve, hogy a kibocsátó által választott tagállamban a jogaik gyakorlásához szükséges minden eszközt és információt az értékpapír-tulajdonosok rendelkezésére bocsátanak.

▼B

(4) Az információk hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-tulajdonosok részére történő átadása céljából a székhely szerinti tagállam, vagy a kibocsátó által a (3) bekezdés szerint kiválasztott tagállam lehetővé teszi az elektronikus eszközök használatát a kibocsátók számára, azzal a feltétellel, hogy ezt a döntést közgyűlésen hozzák meg, és a döntés legalább az alábbi feltételeknek megfelel:

a) az elektronikus eszközök használata semmilyen körülmények között sem függhet a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír tulajdonosa vagy a tulajdonost képviselő meghatalmazott székhelyének vagy tartózkodási helyének földrajzi fekvésétől;

b) azonosítási szabályokat vezetnek be, hogy a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tulajdonosai hatékony tájékoztatásban részesüljenek;

c) a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tulajdonosaival írásban kell kapcsolatot teremteni az információk elektronikus eszközök használatával történő továbbításához való hozzájárulásuk megszerzése céljából, és ha ezt egy meghatározott időn belül nem ellenzik, akkor hozzájárulásuk megadottnak tekintendő. Lehetővé kell tenni számukra, hogy a jövőben bármikor kérhessék az információk írásban történő továbbítását, és

d) az információk elektronikus eszközökkel történő továbbítása során felmerült költségek felosztását a kibocsátó határozza meg az (1) bekezdésben meghatározott egyenlő bánásmód elve alapján.

▼M3

(5) A Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogad el a pénzügyi piacok technikai fejlődésének és az információs és kommunikációs technológia fejleményeinek a figyelembevétele, valamint az (1)–(4) bekezdésben megállapított követelmények pontos meghatározása céljából. A Bizottság elsősorban azon pénzintézetek típusait határozza meg, amelyeken keresztül a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tulajdonosai a (2) bekezdés c) pontjában említett pénzügyi jogaikat gyakorolhatják.

▼B

IV. FEJEZET

ÁLTALÁNOS KÖTELEZETTSÉGEK

19. cikk

Ellenőrzés a székhely szerinti tagállam részéről

(1) Ha a kibocsátó, vagy ha a kibocsátó hozzájárulása nélkül valamely személy, aki az értékpapírjai szabályozott piacra történő bevezetését kérte, szabályozott információkat hoz nyilvánosságra, ezt az információt egyidejűleg székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságánál is köteles bejelenteni. Az illetékes hatóság dönthet arról, hogy ezeket az irattározott információkat közzéteszi-e internetes honlapján.

▼M4

_____

▼B

(2) A székhely szerinti tagállam a 2003/6/EK irányelv 6. cikkével vagy ezen irányelv 12. cikkének (6) bekezdésével összhangban nyilvánosságra hozott információk vonatkozásában mentesítheti a kibocsátót az (1) bekezdés szerinti követelmények alól.

(3) A kibocsátónak egyidejűleg a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságánál is be kell jelentenie a 9., 10., 12. és 13. cikkel összhangban közlendő információkat.

▼M3

(4) A Bizottság – a 27. cikk (2a) (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogad el az (1), (2) és (3) bekezdésben megállapított követelmények pontos meghatározása céljából.

A Bizottság elsősorban azt az eljárást határozza meg, amellyel összhangban a kibocsátónak, a részvénytulajdonosnak, más pénzügyi eszközök tulajdonosának vagy a 10. cikkben említett személynek vagy jogalanynak az (1) vagy a (3) bekezdés értelmében be kell jelentenie az információkat a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál, annak érdekében, hogy a székhely szerinti tagállamban lehetővé váljon az elektronikus eszközökkel történő irattározás.

▼B

20. cikk

Nyelvek

(1) Ha az értékpapírokat csak a székhely szerinti tagállamban vezették be a szabályozott piacra, a szabályozott információkat a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által elfogadott nyelven kell közzétenni.

(2) Ha az értékpapírok a székhely szerinti tagállamban, illetve egy vagy több fogadó tagállamban egyaránt bevezetésre kerültek a szabályozott piacra, akkor a szabályozott információkat:

a) a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által elfogadott nyelven; és

▼B

b) a kibocsátó választásától függően vagy a fogadó tagállamok illetékes hatóságai által elfogadott nyelven, vagy a nemzetközi pénzvilágban szokásos nyelven kell közzétenni.

(3) Ha az értékpapírokat egy vagy több fogadó tagállamban bevezették a szabályozott piacra, azonban a székhely szerinti tagállamban nem, a szabályozott információkat a kibocsátó választásától függően vagy a fogadó tagállamok illetékes hatóságai által elfogadott nyelven, vagy a nemzetközi pénzvilágban szokásos nyelven kell közzétenni.

Ezen kívül a székhely szerinti tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseiben meghatározhatja, hogy a szabályozott információkat – a kibocsátó választásától függően – vagy a saját illetékes hatósága által elfogadott nyelven, vagy a nemzetközi pénzvilágban szokásos nyelven kell közzétenni.

(4) Ha az értékpapírokat a kibocsátó hozzájárulása nélkül vezették be a szabályozott piacra, akkor az (1), a (2) és a (3) bekezdés szerinti kötelezettségek nem a kibocsátóra, hanem arra a személyre hárulnak, aki a kibocsátó hozzájárulása nélkül kérte a bevezetést.

(5) A tagállamok lehetővé teszik a részvényesek és a 9., a 10. és a 13. cikkben említett természetes személyek vagy más jogalanyok részére, hogy az ezen irányelv szerinti információkat csak a nemzetközi pénzvilágban szokásos nyelven közöljék a kibocsátóval. Ha a kibocsátó ilyen bejelentést kap, a tagállamok nem írhatják elő a kibocsátónak, hogy gondoskodjon az illetékes hatóságok által elfogadott nyelvre történő fordításról.

▼M2

(6) Az (1)–(4) bekezdéstől eltérve, ha egy vagy több tagállamban olyan értékpapírokat vezetnek be a szabályozott piacra, amelyek egységnyi címlete legalább 100 000 EUR, vagy a nem euróban kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében címletük értéke a kibocsátás napján legalább 100 000 EUR-val egyenlő, akkor a szabályozott információkat vagy a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságai által elfogadott nyelven, vagy a nemzetközi pénzvilágban elfogadott nyelven kell közzétenni a kibocsátó vagy azon személy választása szerint, aki a kibocsátó hozzájárulása nélkül kérte a bevezetést.

Az első albekezdésben említett eltérés érvényességi idejük alatt azon hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében is alkalmazandó, amelyek egységenkénti címletértéke legalább 50 000 EUR, vagy az eurótól eltérő más valutában kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében, amelyek egységenkénti címletértéke a kibocsátás napján legalább 50 000 EUR-val egyenlő, és amelyeket az Európai Unió szabályozott piacára egy vagy több tagállamban már 2010. december 31. előtt bevezettek.

▼B

(7) Ha a szabályozott információk tartalmával kapcsolatban bíróság vagy választottbíróság előtt keresetet indítanak valamelyik tagállamban, akkor az információk bírósági eljárás céljából történő lefordítása során felmerült költségek megfizetésével kapcsolatos felelősséget az adott tagállam jogszabályaival összhangban döntik el.

21. cikk

A szabályozott információkhoz való hozzáférés

(1) A székhely szerinti tagállam gondoskodik arról, hogy a kibocsátó, vagy a szabályozott piacra történő bevezetést a kibocsátó hozzájárulása nélkül kérelmező személy olyan módon tegye közzé a szabályozott információkat, amely megkülönböztetésmentesen biztosítja az ezekhez az információkhoz való gyors hozzáférést, és rendelkezésre bocsátja azokat a (2) bekezdésben említett, hivatalosan kijelölt rendszer számára. A kibocsátó, vagy a szabályozott piacra történő bevezetést a kibocsátó hozzájárulása nélkül kérelmező személy az információszolgáltatásért nem számíthat fel díjat a befektetőknek. A székhely szerinti tagállam olyan médiumok használatára kéri fel a kibocsátót, amelyek indokoltan igénybe vehetők az információk hatékony terjesztésére a Közösség egész területén. A székhely szerinti tagállam nem írhatja elő a kizárólag olyan médiumok használatának a kötelezettségét, amelyek üzemeltetői saját területén rendelkeznek székhellyel.

(2) A székhely szerinti tagállam gondoskodik arról, hogy legalább egy hivatalosan kijelölt rendszer létezzen a szabályozott információk központi tárolására. A rendszereknek meg kell felelniük a biztonsággal, az információforrás bizonyosságával, az időpont rögzítésével és a végfelhasználók általi egyszerű hozzáféréssel kapcsolatos minimális minőségi előírásoknak, és azokat összhangba kell hozni a 19. cikk (1) bekezdésében említett irattározási eljárással.

(3) Ha az értékpapírokat csak egy fogadó tagállamban vezették be a szabályozott piacra, és a székhely szerinti tagállamban nem, akkor a fogadó tagállam biztosítja a szabályozott információk közzétételét az (1) bekezdésben említett követelményekkel összhangban.

▼M4

(4) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogadjon el az alábbiak megállapítására vonatkozóan:

a) a szabályozott információk terjesztésének minimumszabályai az (1) bekezdésben említettek szerint;

b) a központi tároló mechanizmusok minimumszabályai a (2) bekezdésben említettek szerint;

c) a (2) bekezdésben említett mechanizmusok által használt információs és kommunikációs technológiák átjárhatóságát és a szabályozott információkhoz való uniós szintű hozzáférést biztosító szabályok a (2) bekezdésben említettek szerint.

A Bizottság meghatározhatja és aktualizálhatja az információk nyilvánosság részére történő terjesztésére szolgáló médiumok jegyzékét is.

▼M4

21a. cikk

Európai elektronikus hozzáférési pont

(1) 2018. január 1-jéig létre kell hozni egy internetes portált, amely európai elektronikus hozzáférési pontként (a továbbiakban: a hozzáférési pont) szolgál. Az EÉPH fejleszti ki és üzemelteti a hozzáférési pontot.

(2) A hivatalosan kijelölt mechanizmusok összekapcsolására szolgáló rendszer a következőkből áll:

— a 21. cikk (2) bekezdésében említett mechanizmusok,

— az európai elektronikus hozzáférési pontként szolgáló portál.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a hozzáférési ponton keresztül hozzá lehessen férni központi tároló mechanizmusaikhoz.

22. cikk

A szabályozott információkhoz való uniós szintű hozzáférés

(1) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyben rögzíti a szabályozott információkhoz való uniós szintű hozzáférésre vonatkozó technikai követelményeket az alábbiak meghatározása érdekében:

a) a 21. cikk (2) bekezdésében említett mechanizmusok által használt kommunikációs technológiákkal kapcsolatos technikai követelmények;

b) a szabályozott információk uniós szintű kereséséhez létrehozandó központi hozzáférési pont működtetésével kapcsolatos technikai követelmények;

c) a 21. cikk (2) bekezdésében említett mechanizmusok során az egyes kibocsátók által használt egyedi azonosítóra vonatkozó technikai követelmények;

d) a 21. cikk (2) bekezdésében említett mechanizmusokban a szabályozott információk rendelkezésre bocsátásának egységes formátuma;

e) a szabályozott információknak a 21. cikk (2) bekezdésében említett mechanizmusok által használt egységes osztályozása és a szabályozott információk típusainak egységes listája.

(2) A szabályozástechnikai standardtervezetekek kidolgozása során az EÉPH figyelembe veszi azokat a technikai követelményeket, amelyek a 2012/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) által létrehozott cégnyilvántartások összekapcsolási rendszerére vonatkoznak.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. november 27-ig benyújtja a Bizottsághoz.

([1]) HL L 156., 2012.6.16., 1. o.

▼M4

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼B

23. cikk

Harmadik országok

▼M3

(1) Ha a kibocsátó létesítő okirat szerinti székhelye egy harmadik országban található, akkor a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága mentesítheti az adott kibocsátót a 4–7. cikk, valamint a 12. cikk (6) bekezdése, a 14–18. cikk szerinti követelmények alól, feltéve, hogy az adott harmadik ország jogszabályai egyenértékű követelményeket határoznak meg, vagy ha az adott kibocsátó megfelel a harmadik ország azon jogszabályi követelményeinek, amelyeket a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága egyenértékűnek minősít.

A hatáskörrel rendelkező hatóság ilyen esetben értesíti az EÉPH-t a mentesítés megadásáról.

▼M4

A harmadik országban meghatározott követelmények által előírt információkat a 19. cikkel összhangban kell irattározni, illetve a 20. és a 21. cikkel összhangban kell közzétenni.

▼B

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a harmadik országban alapító okirat szerinti székhellyel rendelkező kibocsátó mentesül a pénzügyi kimutatások 4. vagy 5. cikkel összhangban történő elkészítése alól a 2007. január 1-jén vagy az azt követően kezdődő pénzügyi év előtt, feltéve, hogy ez a kibocsátó pénzügyi kimutatásait a 1606/2002/EK rendelet 9. cikkében említett, nemzetközileg elfogadott standardok szerint készíti el.

(3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága biztosítja azt, hogy a harmadik országban közzétett azon információkat, amelyek fontosak lehetnek a Közösség nyilvánossága számára is, a 20. és a 21. cikkel összhangban tegyék közzé, még akkor is, ha ezek az információk a 2. cikk (1) bekezdésének k) pontja értelmében nem minősülnek szabályozott információknak.

▼M3

(4) Az (1) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása céljából a Bizottság a 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban olyan végrehajtási intézkedéseket fogad el, amelyek:

i. az ezen irányelv alapján megkövetelt információ – a pénzügyi kimutatásokat és információkat is beleértve – egyenértékűségének megteremtését biztosító rendszert hoznak létre, és egy harmadik ország törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései által megkövetelt információk között;

ii. a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések következtében, vagy a nemzetközi szervezetek által meghatározott nemzetközi standardokon alapuló gyakorlatok vagy eljárások miatt meghatározzák azt, hogy a kibocsátó létesítő okirat szerinti székhelye szerinti harmadik ország biztosítsa az ezen irányelvben előírt információs követelmények egyenértékűségét.

▼M3

Az első albekezdés ii. pontjával összefüggésben a Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – az egynél több ország kibocsátóira vonatkozó standardok értékelésével kapcsolatos intézkedéseket határoz meg.

A Bizottság a 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, a 30. cikk (3) bekezdésében meghatározott feltételek szerint meghozza a szükséges határozatokat a harmadik országbeli kibocsátók által használt számviteli standardok egyenértékűségéről. Ha a Bizottság úgy határoz, hogy a harmadik ország számviteli standardjai nem egyenértékűek, akkor lehetővé teheti az érintett kibocsátók számára, hogy egy megfelelő átmeneti időszakban továbbra is ezeket a számviteli standardokat használják.

A harmadik albekezdéssel összefüggésben a Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – az egynél több ország kibocsátóira vonatkozó számviteli standardokkal kapcsolatos általános egyenértékűségi követelmények kialakítására irányuló intézkedéseket is elfogad.

(5) A (2) bekezdésben megállapított követelmények pontos meghatározása érdekében a Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyek a harmadik országban közzétett információk azon típusát határozzák meg, amely fontos az Unió nyilvánossága számára.

▼B

(6) Azok a vállalkozások, amelyek létesítő okirat szerinti székhelye egy olyan harmadik országban van, amelynek engedélyt kellett volna kérnie a 85/611/EGK tanácsi irányelv 5. cikke (1) bekezdésével összhangban, vagy a portfoliókezelés tekintetében a 2004/39/EK irányelv I. melléklete A. szakaszának 4. pontja alapján, ha létesítő okirat szerinti székhelye vagy (kizárólag befektetési vállalkozás esetében) központi irodája a Közösségben lenne, szintén mentességet kapnak az alól, hogy értékpapír-állományukat a 12. cikk (4) bekezdésében és a 12. cikk (5) bekezdésében meghatározott követelmények szerint összesítsék anyavállalatuk értékpapír-állományával, azzal a feltétellel, hogy alapkezelő társaságként vagy befektetési vállalkozásként betartják a függetlenség egyenértékű feltételeit.

(7) A pénzügyi piacokon bekövetkező technikai fejlődés figyelembevétele és a (6) bekezdés egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság a 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban végrehajtási intézkedéseket fogad el, amelyek azt írják elő, hogy törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései miatt a harmadik ország biztosítsa az ebben az irányelvben és a hozzá tartozó végrehajtási intézkedésekben meghatározott függetlenségi követelmények egyenértékűségét.

▼M3

A Bizottság – a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – intézkedéseket fogad el, amelyek célja az első albekezdés alkalmazásában általános egyenértékűségi kritériumok megállapítása.

▼M3

(8) Az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 33. cikkével összhangban segíti a Bizottságot az e cikk szerinti feladatai végrehajtásában.

▼B

V. FEJEZET

ILLETÉKES HATÓSÁGOK

24. cikk

Az illetékes hatóságok és hatáskörük

▼M3

(1) Mindegyik tagállam kijelöli azt a 2003/71/EK irányelv 21. cikkének (1) bekezdésében említett központi hatóságot, amely központi hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatóságként hatáskörrel rendelkezik az ezen irányelvben meghatározott kötelezettségek teljesítésére és az ezen irányelv szerint elfogadott rendelkezések alkalmazásának biztosítására. A tagállamok ennek megfelelően tájékoztatják a Bizottságot és az EÉPH-t.

▼B

A (4) bekezdés h) pontja alkalmazásában azonban a tagállamok az első albekezdésben említett központi illetékes hatóságtól eltérő másik illetékes hatóságot is kijelölhetnek.

(2) A tagállamok lehetővé tehetik központi illetékes hatóságaik számára, hogy hatáskörüket átruházzák. A (4) bekezdés h) pontjában említett feladatok kivételével az ebben az irányelvben és az irányelv végrehajtási intézkedéseiben meghatározott kötelezettségekhez kapcsolódó hatáskörök átruházását az irányelv hatálybalépésétől számított öt éven belül kell megvizsgálni, és a hatáskörök átruházásának az irányelv hatálybalépése után nyolc évvel be kell fejeződnie. A hatáskörök átruházását az átvállalandó hatásköröket és azok gyakorlásának feltételeit meghatározó módszerrel kell végrehajtani.

A feltételeknek olyan kikötést kell tartalmazniuk, amely az adott intézmény olyan módon történő megszervezését írja elő, hogy elkerülhető legyen az összeférhetetlenség, és az átruházott hatáskörök teljesítéséből szerzett információkat ne használják fel tisztességtelenül, és ne akadályozzák a versenyt. Az ezen irányelvben foglalt rendelkezések és az irányelv alapján elfogadott végrehajtási intézkedések betartásának felügyeletével kapcsolatos végleges felelősség minden esetben az (1) bekezdéssel összhangban kijelölt illetékes hatóságot terheli.

▼M3

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, az 1095/2010/EU rendelet 28. cikkének (4) bekezdésének megfelelően az EÉPH-t és a többi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait a feladatok átruházásával kapcsolatban létrehozott szabályozásokról, ideértve a hatáskörök átruházása szabályozásának pontos feltételeit is.

▼B

(4) Mindegyik illetékes hatóság rendelkezik a feladatai ellátásához szükséges összes hatáskörrel. Az illetékes hatóságok legalább az alábbiakhoz rendelkeznek felhatalmazással:

a) az auditorok, a kibocsátók, a részvények vagy más pénzügyi eszközök tulajdonosai, vagy a 10. vagy a 13. cikkben említett személyek, illetve az őket ellenőrző személyek vagy az általuk ellenőrzött személyek felkérése információk és dokumentumok szolgáltatására;

▼B

b) a kibocsátó felkérése az a) pontban előírt információk nyilvánosságra hozatalára a hatóság által szükségesnek tartott eszközökkel és határidőn belül. A hatóság a fent említett információkat saját kezdeményezésére is közzéteheti abban az esetben, ha a kibocsátó, vagy az őt ellenőrző személyek, vagy az általa ellenőrzött személyek elmulasztják ezt megtenni, a kibocsátó hatóság általi meghallgatását követően;

c) a kibocsátók, a részvény- vagy más pénzügyieszközök-tulajdonosok, vagy a 10. vagy a 13. cikkben említett jogalanyok vezetőinek a felkérése az ebben az irányelvben megkövetelt vagy az ezzel az irányelvvel összhangban elfogadott nemzeti jogszabályokban megkövetelt információk bejelentésére, és – szükség estén – további információk és dokumentumok benyújtására;

d) az értékpapírok kereskedelmének legfeljebb tíz napra történő felfüggesztése vagy az érintett szabályozott piac felkérése az értékpapír-kereskedelem felfüggesztésére, ha az illetékes hatóságnak alapos indoka van annak feltételezésére, hogy a kibocsátó megsértette az irányelv rendelkezéseit vagy az irányelvvel összhangban elfogadott nemzeti jogszabályok rendelkezéseit;

e) a szabályozott piacon történő kereskedelem megtiltása, ha az illetékes hatóság feltárja, hogy az irányelv rendelkezéseit vagy az ezzel az irányelvvel összhangban elfogadott nemzeti jogszabályok rendelkezéseit megsértették, vagy ha alappal gyanítható a jogsértés elkövetése;

f) annak figyelemmel kísérése, hogy a kibocsátó megfelelő időben teszi-e közzé az információkat annak biztosítása céljából, hogy minden tagállamban, ahol az értékpapírokkal kereskednek, hatékonyan és egyenlő mértékben jusson a nyilvánosság az információkhoz, illetve ellenkező esetben a megfelelő intézkedések megtétele;

g) annak a ténynek a közzététele, hogy egy kibocsátó, részvények vagy más pénzügyi eszközök tulajdonosai, vagy a 10. vagy 13. cikkben említett személy vagy jogalany nem teljesíti kötelezettségeit;

h) annak vizsgálata, hogy az ebben az irányelvben említett információkat a megfelelő beszámolási keretnek megfelelően készítik-e el, és az előírások megszegésének feltárása esetén a megfelelő intézkedések megtétele;

i) saját területén helyszíni ellenőrzések elvégzése a nemzeti jogszabályokkal összhangban, az ezen irányelv rendelkezései és a hozzá tartozó végrehajtási intézkedések betartásának vizsgálata céljából. Ha a nemzeti jogszabályok alapján szükséges, az illetékes hatóság vagy hatóságok ezt a hatáskört a megfelelő igazságügyi hatósághoz fordulva és/vagy más hatóságokkal együttműködve gyakorolhatják.

▼M4

(4a) A (4) bekezdés sérelme nélkül, az illetékes hatóságokat fel kell ruházni mindenolyan vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges. E hatáskört a nemzeti joggal összhangban kell gyakorolni.

(4b) Az illetékes hatóságok ezen irányelvvel és a nemzeti joggal összhangban, az alábbi módok valamelyikén gyakorolják szankciók kiszabására vonatkozó hatásköreiket:

▼M4

— közvetlenül,

— más hatóságokkal együttműködésben,

— oly módon, hogy felelősségüket megtartva más hatóságokra ruházzák át hatásköreiket,

— az illetékes igazságügyi szervek megkeresésével.

▼B

(5) Az (1)–(4) bekezdés nem sérti a tagállamoknak azt a lehetőségét, hogy külön jogszabályi vagy közigazgatási szabályokat hozzanak azon tengerentúli európai területeikre, amelyeknek külkapcsolataiért a tagállam felelős.

(6) Az auditorok által az azon tényeknek vagy határozatoknak az illetékes hatósággal történő közlése, amelyek az illetékes hatóság által a (4) bekezdésének a) pontján alapuló kéréseivel kapcsolatosak, nem minősül a szerződésben vagy valamely törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésben előírt információközlési korlátozás megsértésének, és az semmiféle felelősséget nem ró az auditorokra.

25. cikk

Szakmai titoktartás és együttműködés a tagállamok között

(1) A szakmai titoktartás kötelezettsége mindazon személyekre vonatkozik, akik az illetékes hatóságnál és azon intézményeknél dolgoznak vagy dolgoztak, amelyekre az illetékes hatóságok bizonyos hatásköröket átruházhattak. A szakmai titoktartás körébe tartozó információkat nem lehet más személyekkel vagy hatóságokkal közölni, kivéve, ha azt egy tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései írják elő.

(2) A tagállam illetékes hatóságai – szükség szerint – együttműködnek egymással az ebben az irányelvben vagy az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogszabályaikban meghatározott feladataik végrehajtása és hatáskörük érvényesítése céljából. Az illetékes hatóságok segítséget nyújtanak más tagállamok illetékes hatóságainak.

▼M4

Az illetékes hatóságok a szankciók kiszabására vonatkozó hatáskörük és vizsgálati hatáskörük gyakorlása során együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy a szankciók vagy intézkedések elérjék a kívánt hatást, és több tagállamra kiterjedő esetek kezelése során intézkedéseiket koordinálják.

▼M3

(2a) A hatáskörrel rendelkező hatóságok felhívhatják az EÉPH figyelmét arra, ha egy együttműködés iránti kérést elutasítottak vagy elvárható időn belül nem teljesítettek. Az EUMSz. 258. cikkének sérelme nélkül, az első mondatban említett helyzetekben az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatásköröknek megfelelően járhat el.

(2b) Ezen irányelv alkalmazásában a hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1095/2010/EU rendeletnek megfelelően együttműködnek az EÉPH-val.

▼M3

(2c) A hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően haladéktalanul megadják az EÉPH-nak az ezen irányelvből és az említett rendeletből fakadó feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.

▼B

►M3 (3) Az (1) bekezdés nem gátolja a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a bizalmas információk cseréjét vagy az információknak más hatáskörrel rendelkező hatóságok, az EÉPH vagy a pénzügyi rendszer európai uniós makro-prudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) létrehozott Európai Rendszerkockázati Testület (EKTR) felé továbbítását. ◄ Az így kicserélt információkra a szakmai titoktartás kötelezettsége terjed ki, és ennek a hatálya alá tartoznak az illetékes hatóságok által jelenleg vagy korábban foglalkoztatott, az adott információkat átvevő személyek.

▼M3

(4) A tagállamok és az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 33. cikke értelmében együttműködési megállapodásokat köthetnek, amelyek lehetővé teszik az információcserét harmadik országok hatáskörrel rendelkező hatóságaival vagy testületeivel, amelyek számára az adott harmadik ország vonatkozó jogszabályai tették lehetővé, hogy elvégezzenek bármely olyan feladatot, amelyet ez az irányelv jelölt ki a 24. cikkel összhangban. A tagállamok értesítik az EÉPH-t, amikor együttműködési megállapodásokat kötnek. Az ilyen jellegű információcserére legalább az ebben a cikkben említett garanciákkal egyenértékű szakmai titoktartási garanciák vonatkoznak. Az ilyen információcsere célja az említett hatóságok vagy testületek felügyeleti feladatainak az ellátása. Ha az információk egy másik tagállamból származnak, az információk nem hozhatók nyilvánosságra az adott információkat közzétevő hatáskörrel rendelkező hatóság kifejezett hozzájárulása nélkül, és – adott esetben – kizárólag arra a célra hozhatók nyilvánosságra, amelyhez a hatóságok hozzájárulásukat adták.

26. cikk

Óvintézkedések

(1) Ha egy fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága azt tapasztalja, hogy a kibocsátó vagy a részvény- vagy más pénzügyieszköz-tulajdonos, vagy a 10. cikkben említett személy vagy jogalany szabálytalanságokat követett el, vagy nem tett eleget a kötelezettségeinek, akkor megállapításait közli a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságával és az EÉPH-val.

(2) Ha a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által hozott intézkedések ellenére, vagy mert ezen intézkedések nem bizonyulnak megfelelőnek, a kibocsátó vagy az értékpapír-tulajdonos továbbra is megsérti a vonatkozó törvényi vagy rendeleti rendelkezéseket, a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága – a székhely szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának tájékoztatását követően – a 3. cikk (2) bekezdésével összhangban minden szükséges intézkedést megtesz a befektetők védelmében, minél előbb tájékoztatva erről a Bizottságot és az EÉPH-t.

([1]) HL L 331., 2010.12.15., 1. o.

▼B

VI. FEJEZET

▼M3

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK ÉS VÉGREHAJTÁSI INTÉZKEDÉSEK

▼B

27. cikk

A bizottság eljárása

(1) A Bizottságot a 2001/528/EK határozat 1. cikkével létrehozott európai értékpapír-bizottság segíti.

(2) Az erre a bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, annak 8. cikkére is figyelemmel, feltéve, hogy az említett eljárással összhangban elfogadott végrehajtási intézkedések nem módosítják ezen irányelv lényeges rendelkezéseit.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott időszak három hónap.

▼M3

(2a) A Bizottságnak a 2. cikk (3), az 5. cikk (6), a 9. cikk (7), a 12. cikk (8), a 13. cikk (2), a 14. cikk (2), a 17. cikk (4), a 18. cikk (5), a 19. cikk (4), a 21. cikk (4), a 23. cikk (4), (5) és (7) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására adott felhatalmazás a 2011. január 4-től kezdődő négyéves időtartamra szól. A Bizottság legalább hat hónappal a négyéves időtartam lejárta előtt jelentést készít az átruházott hatáskörökről. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács a 27a. cikk szerint nem vonja vissza a felhatalmazást, akkor az a korábbinak megfelelő időtartamra automatikusan meghosszabbodik.

(2b) Amint a Bizottság elfogad egy felhatalmazáson alapuló jogi aktust, erről egyidejűleg tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(2c) A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására való felhatalmazására a 27a. és 27b. cikkben megállapított feltételeket kell alkalmazni.

▼M1

(3) 2010. december 31-ig, majd ezt követően legalább háromévente a Bizottság megvizsgálja a végrehajtási hatásköreire vonatkozó rendelkezéseket, és az Európai Parlament és a Tanács elé terjeszt egy jelentést ezen hatásköreinek működéséről. A jelentés különösen azt vizsgálja, hogy szükséges-e a Bizottságnak javaslatot tennie ezen irányelv módosítására a ráruházott végrehajtási hatáskörök megfelelő mértékének biztosítása érdekében. A módosítás esetleges szükségességére vonatkozó következtetéshez részletes indokoló nyilatkozatot kell csatolni. Szükség esetén a jelentéshez jogalkotási javaslatot kell fűzni a Bizottságra végrehajtási hatásköröket ruházó rendelkezések módosítása céljából.

▼M3

27a. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (3), az 5. cikk (6), a 9. cikk (7), a 12. cikk (8), a 13. cikk (2), a 14. cikk (2), a 17. cikk (4), a 18. cikk (5), a 19. cikk (4), a 21. cikk (4), a 23. cikk (4), (5) és (7) bekezdésében említett felhatalmazást.

(2) Annak az intézménynek, amely belső eljárást indított annak eldöntése érdekében, hogy vissza kívánja-e vonni a felhatalmazást, arra kell törekednie, hogy a végső határozat meghozatala előtt ésszerű időn belül tájékoztassa arról a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve az esetleges visszavonás tárgyát képező felhatalmazást.

(3) A visszavonásról szóló határozattal megszűnik az abban megjelölt felhatalmazás. A határozat azonnal vagy az abban megállapított későbbi időpontban lép hatályba. A határozat a már hatályos, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét nem érinti. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

27b. cikk

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal szembeni kifogások

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács a felhatalmazáson alapuló jogi aktusról szóló értesítés időpontját követő három hónapon belül kifogást emelhet azzal szemben. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időszak három hónappal meghosszabbítható.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett időtartam lejártával sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, azt az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és az az abban megállapított időpontban hatályba lép.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktust az említett időtartam lejárta előtt kihirdethetik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az az említett időtartam letelte előtt hatályba léphet, amennyiben mind az Európai Parlament, mind a Tanács értesítette a Bizottságot arról, hogy nem kíván kifogást emelni.

(3) Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett határidőn belül kifogást emel valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, akkor az nem lép hatályba. Az EUMSz. 296. cikkével összhangban a kifogást emelő intézmény megindokolja a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogását.

▼M4

VIA. FEJEZET

SZANKCIÓK ÉS INTÉZKEDÉSEK

28. cikk

Közigazgatási intézkedések és szankciók

(1) Az illetékes hatóságok 24. cikk szerinti hatásköreinek, valamint a tagállamok büntetőjogi szankciók előírására és alkalmazására vonatkozó jogának a sérelme nélkül, a tagállamok megállapítják azokat a szabályokat, amelyek az ezen irányelv átültetése során elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási intézkedésekre és szankciókra vonatkoznak, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtása érdekében. Az említett közigazgatási intézkedéseknek és szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

▼M4

(2) A 7. cikk sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kötelezettségek jogi személyekre vonatkoznak, jogsértések esetén – a nemzeti jogban megállapított feltételek mellett – szankciók legyenek alkalmazhatók az érintett jogi személy adminisztratív, ügyvezető vagy felügyeleti szervének tagjaival, illetve az e jogsértések elkövetéséért a nemzeti jog szerint felelős egyéb személyekkel szemben.

28a. cikk

Jogsértések

A 28b. cikk legalább az alábbi jogsértésekre alkalmazandó:

a) a kibocsátó az előírt határidőn belül nem teszi közzé a 4., 5., 6., 14. és 16. cikk átültetése során elfogadott nemzeti rendelkezésekben meghatározott információkat;

b) a természetes vagy jogi személy az előírt határidőn belül nem jelenti be a jelentős részesedés megszerzését vagy elidegenítését a 9., 10., 12., 13. és 13a. cikk átültetése során elfogadott nemzeti rendelkezéseknek megfelelően.

28b. cikk

Szankciók kiszabására vonatkozó hatáskör

(1) A 28a. cikkben említett jogsértések esetén az illetékes hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük legalább az alábbi közigazgatási intézkedések és szankciók alkalmazására:

a) a felelős természetes vagy jogi személyt és a jogsértés jellegét megnevező nyilvános közlemény;

b) olyan végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel a jogsértést megvalósító magatartással és tartózkodjon a magatartás ismételt tanúsításától;

c) közigazgatási pénzbírság, amely

i. jogi személy esetében:

— legfeljebb 10 000 000 EUR vagy az ügyvezető szerv által jóváhagyott, legutolsó rendelkezésre álló éves beszámoló szerinti teljes éves árbevétel legfeljebb 5 %-a; amennyiben a jogi személy anyavállalat, vagy anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelv értelmében összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes árbevétel a legutolsó rendelkezésre álló, a végső anyavállalat ügyvezető szerve által jóváhagyott összevont (konszolidált) éves beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy a vonatkozó számviteli irányelvek szerinti, annak megfelelő típusú bevétel, vagy

— a jogsértésből származó nyereség vagy az amiatt elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszerese, ha azok meghatározhatók;

minden esetben a magasabb összeget alkalmazva;

▼M4

ii. természetes személy esetében:

— legfeljebb 2 000 000 EUR, vagy

— a jogsértésből származó nyereség vagy az amiatt elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszerese, ha azok meghatározhatók;

minden esetben a magasabb összeget alkalmazva.

Azokban a tagállamokban, amelyeknek nem az euro a hivatalos pénzneme, az eurónak a nemzeti pénznemben kifejezett értékét a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 2004/109/EK irányelv egyes rendelkezéseinek végrehajtására irányadó részletes szabályok megállapításáról szóló 2007/14/EK bizottsági irányelv módosításáról szóló, 2013. október 22-i 2013/50/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] hatálybalépésének időpontjában érvényes hivatalos árfolyam figyelembevételével kell kiszámítani.

(2) Az illetékes hatóságok 24. cikk szerinti hatásköreinek, valamint a tagállamok büntetőjogi szankciók alkalmazására vonatkozó jogának a sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseik a 28a. cikk b) pontjában említett jogsértések esetében lehetővé tegyék a részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztését. A tagállamok előírhatják, hogy a szavazati jogok felfüggesztése csak a legsúlyosabb jogsértések esetén legyen alkalmazandó.

(3) A tagállamok az ezen irányelvben előírtakon túlmenően további szankciókat és intézkedéseket, illetve nagyobb összegű közigazgatási pénzbírságokat is előírhatnak.

28c. cikk

A szankciók kiszabására vonatkozó hatáskör gyakorlása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy intézkedések típusának és szintjének a meghatározásakor az illetékes hatóságok figyelembe vegyenek minden lényeges körülményt, többek között adott esetben:

a) a jogsértés súlyosságát és időtartamát;

b) a felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértékét;

c) a felelős természetes vagy jogi személynek a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében kifejezett pénzügyi erejét;

d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség jelentőségét, amennyiben ez meghatározható;

[1] HL L 294., 2013.11.6., 13. o.

▼M4

e) a harmadik feleknek a jogsértéssel okozott veszteségeket, amennyiben azok meghatározhatók;

f) a felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintjét;

g) a felelős természetes vagy jogi személy általi korábbi jogsértéseket.

(2) Az ezen irányelv szerinti felügyeleti és vizsgálati hatáskörök gyakorlására vagy gyakorlása során gyűjtött személyes adatokat adott esetben a 95/46/EK irányelvvel és a 45/2001/EK rendelettel összhangban kell feldolgozni.

VIB. FEJEZET

A HATÁROZATOK KÖZZÉTÉTELE

29. cikk

A határozatok közzététele

(1) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok az ezen irányelv megsértése esetén alkalmazott szankciókra és intézkedésekre vonatkozó mindenhatározatot indokolatlan késedelem nélkül tegyenek közzé, beleértve legalább a jogsértés típusára és jellegére és a felelős természetes vagy jogi személyek kilétére vonatkozó információkat.

Az illetékes hatóságok azonban a nemzeti jog rendelkezéseinek megfelelő módon elhalaszthatják a határozat közzétételét, vagy közzétehetik azt név nélkül, amennyiben:

a) a természetes személyekre kiszabott szankciók esetében a személyes adatok közzététele az ilyen adatok közzétételének arányosságára vonatkozó kötelező előzetes értékelés alapján aránytalannak bizonyul;

b) a közzététel súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi rendszer stabilitását vagy egy folyamatban lévő hivatalos vizsgálat sikerét;

c) ha a közzététel, amennyiben meghatározható, aránytalan és súlyos veszteséget okozna az érintett intézményeknek vagy természetes személyeknek.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerint közzétett határozattal szemben jogorvoslattal élnek, az illetékes hatóság ezt a közzététel időpontjában köteles feltüntetni a közzétett információban, vagy – amennyiben a határozat közzétételét követően élnek jogorvoslattal – köteles módosítani a közzétett információt.

▼B

VII. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

30. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Ezen irányelv 5. cikkének (3) bekezdésétől eltérve a székhely szerinti tagállam a 2006. január 1-jén vagy azt követően kezdődő pénzügyi évre mentesítheti az 1606/2002/EK rendelet 9. cikkében említett kibocsátókat a pénzügyi kimutatások fenti rendelettel összhangban történő közzététele alól.

▼B

(2) A 12. cikk (2) bekezdése ellenére a részvényesek legkésőbb a 31. cikk (1) bekezdésében foglalt időpontot követően két hónappal – a 9., a 10. és a 13. cikkel összhangban – tájékoztatják a kibocsátót a szavazati jogok arányáról és az abban az időpontban a kibocsátók által birtokolt tőkéről, hacsak a részvényesek már ezen időpont előtt nem tettek egyenértékű információkat tartalmazó bejelentést.

A 12. cikk (6) bekezdése ellenére a kibocsátók legkésőbb a 31. cikk (1) bekezdésében foglalt időpontot követően három hónappal közzéteszik az e bejelentésekben kapott információkat.

(3) Ha egy kibocsátót egy harmadik országban jegyeztek be, a székhely szerinti tagállam ezt a kibocsátót csak azon hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tekintetében mentesítheti a 4. cikk (3) bekezdése szerinti pénzügyi kimutatások és a 4. cikk (5) bekezdése szerinti vezetőségi beszámoló elkészítése alól, amelyeket már 2005. január 1-je előtt bevezettek a Közösségben lévő szabályozott piacra, amennyiben

a) a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága elismeri, hogy a harmadik országból származó kibocsátók által készített éves pénzügyi kimutatások valós és megbízható képet adnak a kibocsátó eszközeiről, kötelezettségeiről, pénzügyi helyzetéről és eredményeiről;

b) az a harmadik ország, amelyben a kibocsátót bejegyezték, nem tette kötelezővé az 1606/2002/EK rendelet 2. cikkében említett nemzetközi számviteli standardok alkalmazását; és

c) a Bizottság a 23. cikk (4) bekezdésének ii. pontjával összhangban nem hozott semmilyen határozatot arra vonatkozóan, hogy a fenti számviteli standardok egyenértékűségéről, és

— a kibocsátó létesítő okirat szerinti székhelye szerinti harmadik ország törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseiben meghatározott számviteli standardok, vagy

— egy harmadik ország számviteli standardjai, amelyek betartását a kibocsátó választotta.

(4) A székhely szerinti tagállam csak azon hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tekintetében mentesítheti a kibocsátókat 2005. január 1-jét követő 10 évre a féléves pénzügyi beszámoló 5. cikkel összhangban történő elkészítése alól, amelyeket már 2005. január 1-je előtt bevezettek a Közösségben lévő szabályozott piacra, feltéve, hogy a székhely szerinti tagállam úgy határozott, hogy lehetővé teszi e kibocsátók számára a 2001/34/EK irányelv 27. cikkének rendelkezéseiből származó előnyök kihasználását az említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok engedélyezési pontján.

31. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2007. január 20-án megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

▼B

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

▼M4

(2) Amikor a tagállamok elfogadják a 3. cikk (1) bekezdése, a 8. cikk (2) vagy (3) bekezdése vagy a 30. cikk szerinti intézkedéseket, ezeket haladéktalanul közlik a Bizottsággal és a többi tagállammal.

▼B

32. cikk

Módosítások

A 31. cikk (1) bekezdésében meghatározott időponttól kezdődő hatállyal a 2001/34/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. az 1. cikkben a g) és a h) pontot el kell hagyni;

2. a 4. cikket el kell hagyni;

3. a 6. cikkben a (2) bekezdést el kell hagyni;

4. a 8. cikkben a (2) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

   „(2) A tagállamok a hivatalos tőzsdei jegyzésre bevezetett értékpapírok kibocsátóit további kötelezettségek hatálya alá helyezhetik, azzal a feltétellel, hogy e további kötelezettségek általánosan alkalmazandók minden kibocsátóra vagy a kibocsátók egyes osztályaira.”;

5. a 65–97. cikket el kell hagyni;

6. a 102. és a 103. cikket el kell hagyni;

7. a 107. cikk (3) bekezdésében a második albekezdést el kell hagyni;

8. a 108. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

   a) az a) pontban az „azon társaságok által közzéteendő időszakos információ tekintetében, amelyek részvényeit a tőzsdére bevezetik” kifejezést el kell hagyni;

   b) a b) pontot el kell hagyni;

   c) a c) pont iii. alpontját el kell hagyni;

   d) a d) pontot el kell hagyni.

Az elhagyott rendelkezésekre való hivatkozásokat az ezen irányelv rendelkezéseire való hivatkozásokként kell értelmezni.

33. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság legkésőbb 2009. június 30-ig jelentést tesz ezen irányelv működéséről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, beleértve a meglévő hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra adott mentesség befejezésének helyénvalóságát a 30. cikk (4) bekezdésében meghatározott 10 éves időszakot követően, valamint annak az európai pénzügyi piacokra gyakorolt potenciális hatását.

▼B

34. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

35. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.